

**■ Καραμανής προς
καπιταλιστές
Είστε ελεύθεροι
να
στραγγαλίσετε
τα εργατικά
δικαιώματα**

**■ Κυβέρνηση-
Κομισιόν: Μια βολική
«αντιπαράθεση»**

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

**■ Ασφαλιστικό στο
Δημόσιο
Απόλυτη
ανυπακοή
στην ΕΕ**

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

**Οψεις του
σύγχρονου
φασισμού**

[ΣΕΛΙΔΑ 7](#)

**Εικονική
πραγματικότητα
οι θέσεις των
εισακτέων
σε ΑΕΙ-ΤΕΙ**

[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

**Τα νερά
χάνονται στη
Θάλασσα κι
αυτοί τάζουν
έργα**

**Κόβουν τις
ενισχύσεις στους
αγρότες**

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

**ΗΠΑ
Καπιταλισμός
με τις πλάτες
του κράτους**

**Η Ιαπωνία
στο έλεος
της κρίσης**

[ΣΕΛΙΔΕΣ 4-5](#)

**Ομηρος στα
χέρια εργατών**

[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

Η ΣΙΩΠΗ ΤΩΝ ΑΜΝΩΝ

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

28/3/1939: Επικράτηση Φράνκο (Ισπανία) 28/3/1978: Σύλληψη Φλιππίτου-Σοφίας Κυρίτση 28/3/2000: Ο Πούτιν εκλέγεται πρόεδρος της Ρωσικής Συνομοσπονδίας 28/3/2007: Ο 16χρονος πολωνός Ματίεβ Ντομίν αυτοκτονεί στο ψυχιατρείο Κορυδαλλού 29/3: Βιετνάμ: Ήμέρα βετεράνων (1973) 29/3/1430: Αλώση Θεσσαλονίκης από Τούρκους 29/3/1973: Αποχώρηση Αμερικανών από Νότιο Βιετνάμ, απελευθέρωση τελευτών 67 αμερικανών αιχμαλώτων 29/3/1826: Γέννηση Βιλχέλμ Λίμπενχεγκτ 29/3/1985: Ο Σαρτζετάκης εκλέγεται ΠΓΔ 30/3: Ήμέρα αντιστροφής 30/3/1981: Απόπειρα δολοφονίας Ρέγκαν 30/3/970: Βόμβα «Κινήματος 20 Οκτώβρη» καταστρέφει στρατιωτικό όχημα έξω από τη σχολή Ευελπιδών 30/3/1952: Εκτέλεση Μπελογιάνη, Μπάτση, Αργυριάδη και Καλούμενου (Γουδή) 30/3/1947: Εκτέλεση τριών τυπογράφων μακεδονικής εφημερίδας «Αγωνιστής» 30/3/1968: Πρώτο φύλλο παράνομου «Ριζοσπάστη» 30/3/1867: Πώληση Αλάσκας από Ρωσία στις ΗΠΑ (7.200.000 δολάρια) 30/3/1968: Ο Παπαδόπουλος λανσάρει το «Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών», συνδέεια διαγραφής αγροτικών χρεών 30/3/1977: Εμπρηστικές βόμβες σε 14 αυτοκίνητα βορειοαμερικάνων (Πλάστα, Νέα Σμύρνη, Καισαριανή, Ιλίσια, Κολωνάκι, Γκύζη, Νέο Κόσμο), άλλες έξι απέτυχαν (ΕΛΑ) 30/3/1889: Ο Τρικούπης προτείνει ζεύξη Ρίου-Αντιρίου 30/3/1896: Θάνατος Χαριλαού Τρικούπη 30/3/1863: Ο δανός πρίγκιπας Γουλιέλμος Γλευμπουργκ (Γεώργιος Α') χρίζεται βασιλιάς της Ελλάδας 31/3: Μάλτα: Ήμέρα δημοκρατίας (1974) 31/3/1946: Επίθεση ανταρτών στον ΑΣ Λιτοχώρου (12 νεκροί, αρχή εμφύλου) 31/3/1931: Ιδρυση Εργατικής Εστίας 31/3/1991: Διάλυση Συμφώνου Βαρσοβίας 31/3/1982: Δύο βόμβες στην κατοικία του αμερικανού πρέσβη (εξερράγη μία) 31/3/1991: Αντιαμερικανική ρουκέτα στο «Πεντελικό» (17N) 1/4/1947: Θάνατος Γεώργιου Β', ενθρόνιση Παύλου 1/4/1954: Ιδρυση ΕΟΚΑ 1/4/1955: Εναρξη ένοπλου αγώνα ΕΟΚΑ 1/4/1985: Εκτέλεση εισαγγελέα Θεοφανόπουλου (Αντικρατική Πάλη) 1/4/2001: Σύλληψη Μιλόσεβιτς και παραπομπή σε δίκη (Χάρη) 2/4: Ήμέρα παιδικού βιβλίου 2/4/1968: Ανατίναξη s/m «Κάσουφραουζ Σνάιντερ» (RAF) 2/4/1953: Αρχή πολιορκίας Κωνσταντινούπολης από Τούρκους 2/4/1982: Εισβολή Αργεντινής στα Φόκλαντ 2/4/1976: Βόμβα στην American Express (Σύνταγμα) 3/4/1912: Γέννηση Γρηγόρη Λαμπτράκη 3/4/1951: Δικαιομόριο ψήφου Ελληνίδων στις δημοτικές εκλογές 3/4/1928: Δίκη Καζαντζάκη-Γληνού για διάδοση ανατρεπτικών ιδεών 3/4/1984: Απόπειρα κατά αμερικανού σημνία Ρόμπερτ Τζαντ (17N) 3/4/2008: Επίθεση στην έδρα των ΜΑΤ (Γουδή) 3/4/1881: Περόφσκογια, Ζελιάμπωφ, Κιμπάλτσις, Ρισάκωφ και Μιχαήλωφ («Ναρόντναγια Βόλιο») εκτελούνται δι' απογχονισμού για τη δολοφονία του τσάρου Αλέξανδρου Β' 3/4/1994: Καταδίκη αλβανού σοσιαλιστή γιατί η Φάτος Νάνο (12ετής κάθειρη) για υπεξάρεση 7.000.000 δολαρίων και πλαστογράφηση εγγράφων 3/4/2003: Εξ νεκρού και τρεις τραυματίες (Σωληνουργεία Κορίνθου).

● Μρασοί, rompes ksekomptes ●●●

Μπορεί να μην κάνει ρίμα, αλλά είναι πολιτικά ορδόν ●●● Δεν είναι εντάξει αυτοί οι ένοπλοι αντάρτες ●●● Χτύπησαν πριν αγοράσει τα παπιά τους Ραχωβίτσας ●●● Ας είχαν αγοράσει τα παπιά και δα σου 'λεγα εγώ αν δα μπορούσαν να χτυπήσουν ●●● Ακούς εκεί βόμβα δίπλα στη ΓΑΔΑ ●●● Και δίπλα στον Αρειο Πάγο ●●● Ντροπή, δεν τους λυπόσαστε λίγο; ●●● Εγραφα Ραχωβίτσας και μου 'ρδε ένα καίριο ερώτημα που το κρατά από την προηγούμενη εβδομάδα ●●● Πού έδωσε την πρώτη συνέντευξή του ο νέος απικάρχης της μπατσαρίας; ●●● Στην εκπομπή της Κανέλλας, φυσικά, στον City ●●● Ομοίος στον όμοιο κι η κοπριά στα λάχανα ●●● Καταλαβαίνετε ότι έτσι και περάσει η επαναφορά της περιύρισης αρχής, η στήλη δικαιώματη στην επιλογή του υπουργού Δένδια ως βασικού προστατευόμενού της ●●● Με υπερηφάνεια ανακοινώνει σήμερα τον δεύτερο, μετά τον Δένδια ●●● Είναι ο υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών Αθανάσιος Μπούρας, όστις από το βήματος της Βουλής αποκάλεσε τον δάσημο νομπελίστα Πολ Κρούγκμαν, του οποίου η εν Ελλάδι άφιξης απασχόλησε επί ημέρας τα media, έντυπα τε και ηλεκτρονικά, «την νομπελί-

νεψηλιαχ!】 ●●● Εννοείται πως ο συντάκτης της στήλης δα κάνει μερικές συνεδρίες ψυχανάλυσης, ενώ στη διόρθωση δα παίρνουν μέρος κατηποτισμένοι νομικοί, οι οποίοι δα αναλύουν κάθε φάση για να μην εμπίπτει στις διατάξεις του νόμου ●●● Τους ξεπουπούλιασε κανονικότατα ο Κρούγκμαν ●●● 1.200 ευρουλάκια πλήρωσε όποιος παρακολούθησε την επιλογή του ομιλία του ●●● Γνήσιο αμερικανάκι ο τύπος, πάιε να βγάλει τώρα όσα δεν έβγαλε σε όλη την ως τώρα καριέρα του ●●● Εχει γράψει μερικές ομιλίες [σιγά το δύσκολο για έναν καδηγητή], προσέλαβε και έναν μάνατζερ και δίνει συ-

νεχώς ομιλίες με διαφορική ταρίφα ●●● Οσο πιο τριτοκοσμική είναι μια χώρα, όσο πιο γλύτσηδες και λιγούρηδες οι «ταγοί» της τόσο μεγάλωνει η ταρίφα ●●● Η στήλη δικαιώματη στην επιλογή του υπουργού Δένδια ως βασικού προστατευόμενού της ●●● Με υπερηφάνεια ανακοινώνει σήμερα τον δεύτερο, μετά τον Δένδια ●●● Είναι ο υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών Αθανάσιος Μπούρας, όστις από το βήματος της Βουλής αποκάλεσε τον δάσημο νομπελίστα Πολ Κρούγκμαν, του οποίου η εν Ελλάδι άφιξης απασχόλησε επί ημέρας τα media, έντυπα τε και ηλεκτρονικά, «την νομπελί-

στα κυρια Γκρούγκμαν» ●●● Αποδεικνύοντας ότι είναι τόσο τεράστιος που δεν διαβάζει ούτε εφημερίδες ●●● Βύρωνα, μην παραραπονίεσαι, για τη στήλη η σιωπή είναι χρυσός ●●● Ρε συ, δάμαλε, στο Κλυνν τον πέτυχες τον Μπούρα; ●●● Τον πήχη στους τέσσερις ευρωβουλευτές, δηλαδή πάνω από 12%, έβαλε ο πρόεδρος Αλέξης ●●● «Εκεί όπου θα δημιουργηθεί η δυνατότητα μιας μεγάλης έκπληξης, που θα ταράξει τα λιμνάζοντα νερά της πολιτικής ζωής», όπως είπε ●●● Αυτό πια δεν είναι κόμμα, κυριλέ μπουκάδικο είναι ●●● Πάντως, ούτε ο Πάπιας που κυνηγάει τις εκπλήξεις δεν θα «παιξε» το προγνωστικό του Αλέξη ●●● Ποιος έκανε το λάδιο, ο δάμαλος ή ο Λούλης; ●●● Αμ' δε δηλώνει ένας εν ενεργεία πρωδημούργος «κουρασμένος» ●●● Δηλώνει χορτασμένος ή κάτι ανάλογο ●●● Διότι κουρασμένος πρωδημούργος σημαίνει ανίκανος να κυβερνήσει, οπότε... έρχεται με φόρο ο ακμαίος ποδηλάτης Γιωργάκης ●●● Σε λίγο θα βγαίνει και «καταληλότερος» ●●●

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

χάσει ο Δρακούμελ.

◆ «Σε κάθε περίπτωση όμως, η Αριστερά ουδεμία σχέση έχει με κουκούλες. Τις έχει άλλωστε υποστεί στο παρελθόν. Ούτε έχει σχέση με τη βία, την οποία καταδίκαιει, τόσο με την κρατική σύσταση και με οποιαδήποτε άλλη μορφή της». Θανάσης Λεβέντης, βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ, Ελευθεροτυπία, 23.3.09. Προφανώς, εκείνοι που οργάνωσαν και πήραν μέρος στον ένοπλο αγώνα, στην επανάσταση του 1946-49 δεν ανήκαν στην Αριστερά. Οι ζαπατίστας, ο IPA, η ΕΤΑ, οι FARC και ένα σωρό αντάρτικα κινήματα σε όλο τον κόσμο δεν ανήκουν στην Αριστερά. Και βέβαια δεν ανήκουν στην Αριστερά. Και βέβαια δεν ανήκουν στην «Αριστερά» του Κρούγκμαν του οποίου η ημέρα της αποκάλυψης της συντηρητικής κατεστημένης Νομικής, τον έστειλε στην Αμερική και αμέσως μόλις γύρισε τον έκανε βουλευτή. Ενας αργόσχολος και αρκούντως μπαρόβιος μπον-βιβέρ ήταν όταν

στην εξωνημένη, υποταγμένη στο σύστημα «Αριστερά», στην καθεστωτική «Αριστερά». Ας μη λεκιάζουν αυτή τη λέξη, που είναι ταυτισμένη με παραδοσιαίες βίαιων αγώνων για την απελευθέρωση της κοινωνίας από τα δεσμά του κεφαλαίου.

◆ Από τι ακριβώς είναι κουρασμένος ο Καραμανλής ο νεότερος; Στη ζωή του δεν είχε δουλέψει ποτέ. Το σύριγμα του έστησε στην ποδοσφαλίζεις άνεοντας και στις σπουδές, ειδικά με το συντηρητικό κατεστημένη της Νομικής, τον έστειλε στην Αμερική και αργόσχολος μόλις γύρισε τον έκανε βουλευτή. Ενας αργόσχολος και αρκούντως μπαρόβιος μπον-βιβέρ ήταν όταν

οι «προεστοί» του καραμανλίσμου τον πτήρων και τον έκαναν αρχηγό της ΝΔ. Και όταν έγινε πρωθυπουργός, τη ζαχαρένια του ποτέ δεν τη χάλασε. Γύρω στις 2:30 μετά το μεσημέρι, η αυτοκινητοπομπή έξεινά από το Μαξίμου για τη

Ραφήνα, όπου περνά το υπόλοιπο της μέρας με play station, dvd και εξόδους στις λαϊκές ταβέρνες της περιοχής (το μόνο για το οποίο δε μπορεί να κατηγορηθεί είναι ότι συχνάζει στα κυριλέ εστιατόρια, η λαδόκολλα του πάει περισσότερο).

◆ Τριάντα ένας συντάκτης του «Άδεσμευτου» έστειλαν επιστολή διαμαρτυρίας για την προφυλάκιση του Γ. Φράγκου, ο οποίος τραυμάτισε μετανάστη στη καρφώνοντάς τον με μαχαίρι. Θεωρούν ότι έπεισε θύμα... φόβου της Αστυνομίας και της Δικαιοσύνης! Το μαχαίρι γιατί το κουβαλούσε

Καραμανλολογία με πολιτική σημασία

Μέχρι τώρα είχαμε την εκλογολογία, τώρα έχουμε και καραμανλολογία. Ο ίδιος ο Καραμανλής είπε στον Χατζηνικολάου ότι έχει κουραστεί μετά από 12 χρόνια στην ηγεσία της ΝΔ και ότι σκέφτεται να οδηγήσει το κόμμα του στις επόμενες εκλογές κι αν χάσει να φύγει. Περιττεύει να πούμε ότι ο διάλογος που δημοσίευσε στη Real News ο Χατζηνικολάου είναι πραγματικός. Βγήκε ο ίδιος ο Χατζηνικολάου και τον επιβεβαίωσε, ενώ η κυβερνητική διάψευση ήταν τόσο χλιαρή που ισοδυναμεί με κλείσιμο του ματιού. Ετοι και δεν υπήρχε τίποτα, θα είχαν πέσει να τον σκίσουν τον Χατζηνικολάου. Άλλωστε, γιατί να τους κάνει ζημιά ένα «δικό τους παιδί», με προσωπικούς δεσμούς με τον Καραμανλή; Αρα, το μόνο που μένει να ερευνήσουμε είναι γιατί ο Καραμανλής διάλεξε αυτή τη στιγμή για να ρίξει στην πιάτσα τα περί αποχώρησής του μετά από ήττα.

Μια εξήγηση θα ήταν ότι αισκεί έναν εκβιασμό, προσπαθώντας να ενισχύσει το κόμμα του μέσω της δικής του «καταλληλότητας», που θεωρείται το «ισχυρό χαρτί της ΝΔ». Αν αυτό κυριάρχησε στη σκέψη του ίδιου και των συμβούλων του, τότε έχουμε μια αικόμη απόδειξη ότι βρίσκονται σε απελπισία. Το «Καραμανλής ή τανκ» ειπώθηκε από τον Μίκη Θεοδωράκη το 1974 και έπιασε μέσα στις συγκεκριμένες συνθήκες εκείνης της εποχής, που η πλειοψηφία δεν πίστευε ότι έχουμε απαλλαγεί πλήρως από τη χούντα. Η διαφροτοπημένη επανάληψή του από τον Στυλιανίδη πριν λίγο καιρό («Καραμανλής ή χάος») προκάλεσε γέλια και τροφοδότησε για μερικές μέρες τις παραπολιτικές στήλες του Τύπου και τις χιουμοριστικές ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές. Αν δοκιμάσει να το επαναλάβει ο ίδιος ο Καραμανλής ή το στενό του περιβάλλον, θα εισπράξει ένα γελαστό «στο καλό και να μας γράφεις» και τίποτα παραπάνω. Στις συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί, είναι πιο εύκολο να εισπράξει ο Καραμανλής δυο μεγαλοπρεπείς μούντζες, παρά να πιάσει το διλήμμα.

Μια άλλη εξήγηση, η οποία μας φαίνεται πιο κοντά στην πραγματικότητα, είναι ότι ο Καραμανλής έλκεται από το παράδειγμα του θείου του (που την έκανε νύχτα και με ψεύτικο όνομα για το Παρίσι το 1963) και του Σημίτη, που έβαλε μπροστά τον Γιωργάκη για να φάει τη χλωπάτσα του 2004. Μόνο που αυτός αποφάσισε να πάει σε εκλογές που θα χάσει. Εφόσον έχει αποφασίσει να χάσει και να φύγει, δεν τον ενδιαφέρει το λεγόμενο πολιτικό κόστος. Εδώ φρεύγουμε από τη σφάρια της παραπολιτικής (που δεν μας ενδιαφέρει) και περνάμε στη σφάρια της πολιτικής.

Μια μέρα πριν δημοσιευτούν οι εξομολογήσεις του στον Χατζηνικολάου, ο Καραμανλής έστειλε από τις Βρυξέλλες το μήνυμα, ότι θα στηρίξει τα πιο σκληρά αντεργατικά μέτρα που πρωθεί η κεφαλαιοκρατία, σκορπώντας ρίγη χαράς στους Μήχαλους. Σε συνδυασμό μ' αυτή την τοποθέτησή του πρέπει να δούμε και την εκμυστήρευσή του ότι αν χάσει στις επόμενες εκλογές θα την κάνει, γιατί έχει κουραστεί (από το πλούτο φραγτό και το play station). Εφόσον προσωπικά δεν τον ενδιαφέρει το πολιτικό κόστος, θα διαχειρίστε την κρίση με τον πιο σκληρό αντιλαϊκό τρόπο και ταυτόχρονα θα καταστείλει κάθε μοχητική αντίσταση εκ μέρους των εργαζόμενων και της νεολαίας.

Οι αποφάσεις της κυβέρνησης για πάραμα των μισθών των δημόσιων υπάλληλων και των συντάξεων όλων των Ταμείων, το πράσινο φως από τον Καραμανλή στους καπιταλιστές να χρησιμοποιήσουν κάθε επιθετικό μέσο ενάντια στους εργαζόμενους, η προαναγγελία και νέων μέτρων και η καραμανλολογία, στην οποία αναφερόμαστε παραπάνω, δείχνουν ότι ο Καραμανλής αποφάσισε να μην προχωρήσει σε εθνικές εκλογές ταυτόχρονα με ή κοντά στις ευρωεκλογές. Εχει αποφασίσει να τραβήξει όσο περισσότερο μπορεί τη θητεία της σημερινής κυβέρνησης. Αυτό βολεύει και το ΠΑΣΟΚ. Για πολλούς και διάφορους λόγους. Πρώτα-πρώτα, γιατί η συγκυρία βοηθά να συστειρώσει περισσότερο την εκλογική του βάση και να φτάσει στην αυτοδύναμια, την οποία σήμερα -με βάση τα γκάλοπ- δεν έχει. Οσο περισσότερο φθείρεται η ΝΔ τόσο θα ενισχύεται το ΠΑΣΟΚ από την κινούμενη άμφιο του «μεσαίου χώρου». Δεύτερο, γιατί όσο περισσότερα αντιλαϊκά μέτρα αναγκαστεί να πάρει η κυβέρνηση Καραμανλή τόσο θα «ξαλαιφρώσει» η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Θα βρει μια στρωμένη κατάσταση, την οποία απλώς θα διαχειρίστε, χωρίς να χρειαστεί να πάρει πολλά πρόσθετα μέτρα. Μπορεί το ΠΑΣΟΚ να εξακολουθεί να ζητά εκλογές, όμως ούτε ιδιαίτερο ντόρο κάνει ούτε έχει αναγάγει αυτό το αίτημα σε βασικό εργαλείο της τρέχουσας πολιτικής του. Περισσότερο το κάνει για να έχει την ετοιμότητα ο μηχανισμός του να αντιδράσει σε ενδεχόμενο αιφνιδιασμό του Καραμανλή.

■ Καραμανλής προς καπιταλιστές

Είστε ελεύθεροι να στραγγαλίσετε τα εργατικά δικαιώματα

Χαράς ευαγγέλια για τους Μήχαλους. Ο ίδιος ο Καραμανλής, μιλώντας στις Βρυξέλλες, τους έδωσε το ελεύθερο να μεταχειρίζονται την εργατική δύναμη λες και πρόκειται για την πλήθη ύλη. «Η δική μου θέση, είναι υπέρ των σταθερών θέσεων εργασίας», είπε στον Καραμανλή παριστάνοντας τον Πόντιο Πιλάτο, αλλά «καταλαβαίνω ότι, υπό συνθήκες κρίσης, αναζητούνται ενίστε και λύσεις ανάγκης, κατά περίπτωση. Αυτό δεν περιλαμβάνεται στις δικές μου αρχές, αλλά έχω την άποψη ότι, εάν πρόκειται για κάτιο το οποίο είναι μέσα στο πλαίσιο των νόμων που ισχύουν, γίνεται με διαβούλευση και συμφωνία με τους εργαζόμενους και, κυρίως, έχει προσωρινό χαρακτήρα, όσο και αν δεν είναι ευχάριστο, είναι καλύτερο από το να κλείσει μία επιχείρηση και να βγουν όλοι οι άνθρωποι στην ανεργία». Και για να μας πείσει ότι... πονάει, επανελαβε με το γνωστό του στόμφο: «Επαναλαμβάνω όμως ότι θα μπορούσα να το δεχτώ, χωρίς να αποτελεί θέση μου, μόνο με προσωρινό και σύντομο χαρακτήρα».

Τα περί «διαβούλευσης και συμφωνίας» με τους εργαζόμενους δεν χρειάζεται να τα συζητήσουμε. Οσα έγιναν στη βιομηχανία του Μυλωνά και σε πολλές άλλες βιομηχανίες ανά τη χώρα «μιλούν» για την «ελεύθερία» με την οποία καλούνται να αποφασίσουν οι εργαζόμενοι: ή δέχεστε ή απολύτεστε! Όσο για το «προσωρινό» του μέτρου, μόνο ως ανέκδοτο ακούγεται. Το μόνιμο ή προσωρινό ενός μέτρου εξαρτάται απόλυτα από τις ανάγκες της καπιταλιστικής παραγωγής. Ο καπιταλιστής δεν θελεί να «αργεί» το σταθερό κεφάλαιο που έχει επενδύσει (κτίρια, μηχανήματα, πρώτες ύλες κ.λπ.). Θελεί να «κινείται» και μόνιμο η ζωντανή εργασία μπορεί να το «κινήσει». Αλλωστε, η ζωντανή εργασία είναι αυτή που αφήνει υπεραξία, η οποία μετατρέπεται σε κέρδος. Οταν, λοιπόν, δημιουργηθούν συνθήκες που απαιτούν την πλήρη «κίνηση» του σταθερού κεφαλαίου, είναι σίγουρο ότι θα χρησιμοποιηθεί μεγαλύτερη μάζα ζωντανής εργασίας. Με τι όρους, όμως;

Οταν οι καπιταλιστές λένε ότι η κρίση είναι ταυτόχρονα και νικώντας στην εργατική στάθμη, την οποία αποτελείται από την πλήρη «κίνηση» του σταθερού κεφαλαίου, είναι σίγουρο ότι θα χρησιμοποιηθεί μεγαλύτερη μάζα ζωντανής εργασίας. Με τι όρους, όμως;

Οταν οι καπιταλιστές λένε ότι η κρίση είναι ταυτόχρονα και μια πρόκληση που δημιουργεί νέες ευκαιρίες (δηλώσεις Δασκαλόπουλου, Μήχαλου και άλλων) έχουν κατά νου την αποσάθρωση των εργασιακών

σχέσεων, που μπορούν να κατακτήσουν στις συνθήκες της κρίσης, με το πιστόλι της ανεργίας στον κρόταφο των εργατών, για να την κληρονομήσουν σαν προίκα και στην περίοδο της αναζωαγόνησης, όταν αυτή ξεκινήσει (προς το παρόν, κανένας δεν γνωρίζει πότε). Οι σημερινές αντεργατικές ολλαγές θα τους δώσουν τη δυνατότητα να καθηλώσουν τη δυνατότητα να πετύχουν κάθε πόρο του χρόνου εργασίας, να οδηγούν το εντατικό μέγεθος της εργασίας στα ψηλότερα δυνατά επίπεδα και έτσι να μεγιστοποιήσουν το βαθμό εκμετάλλευσης. Ταυτόχρονα δε, να μπορούν να καθηλώσουν τους εργαζόμενους σε μια εντελώς μειονεκτική θέση, τοσακίζοντας τη διάθεσή τους για συλλογική διεκδίκηση και αντίσταση στην αυθαιρεσία. Το ότι ο εργάτης μ' αυτό το τρόπο δε θα μπορεί να εξασφαλίσει ούτε τα έξιδα επιβίωσης δεν τους απασχολεί. Ας αναζητήσει και άλλη δουλειά.

Ο Σημίτης είναι εκείνος που εισήγαγε στο λεξιλόγιο μας την έννοια του «απτασχολήσιμου», ο Καραμανλής είναι αυτός που την κάνει πράξη, ανάβοντας στους καπιταλιστές το πράσινο φως να πάνε και πέρα από το νομικό πλαίσιο που έχει δημιουργηθεί ως τώρα, με ρυθμίσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έχει τη δική της συνεισφορά σ' αυτή την εξέλιξη, καθώς όχι μόνο έχει αποδεχτεί όλες τις σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις του παρελθόντος, αλλά αικόμη και σήμερα, ενώ είναι προφορίες οι ενέργειες των καπιταλιστών, αυτή συνειγέλαζεται μαζί τους και αναζητούν «από κοινού λύσεις στα προβλήματα που δημιουργεί η κρίση». Ετσι, η εργατική τάξη οδηγείται σαν πρόβατο στη σφραγίδα της παραπλέσιας οινοποιείας των καπιταλιστών, αυτή συνειγέλαζεται μαζί τους και αναζητούν «από κοινού λύσεις στα προβλήματα που δημιουργεί η κρίση». Ετσι, η εργατ

Απαντώντας προφανώς σε οχετικό αίτημα της ιστοριλήνις κυβέρνησης, το Λονδίνο έστειλε ανεπίσημα μήνυμα στην ιστοριλήν υπουργή Εξωτερικών Τζίπι Λίβνι, για να την ενημερώσει ότι δεν μπορεί πριν από τις εκλογές του επόμενου χρόνου να προχωρήσει σε τροποποίηση της βρετανικής νομοθεσίας που επιτέρεψε τη σύλληψη ιστοριλινών αξιωματούχων που επισκέπτονται τη Βρετανία, αν έχουν υποβληθεί εναντίον τους μηνύσεις για εγκλήματα πολέμου. Η νομοθεσία αυτή δίνει το δικαίωμα στους βρετανούς πολίτες να υποβάλλουν μηνύσεις εναντίον ξένων για εγκλήματα πολέμου και σε περίπτωση που απαγγελθούν σε βάρος τους κατηγορίες μπορούν να συλληφθούν τη στιγμή που εισέρχονται στο βρετανικό έδαφος.

Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του ισραηλινού στρατηγού Ντόρον Αλμογκ, εναντίον του οποίου είχε εκδοθεί ένταλμα σύλλ

Ζητούν ασυλία οι φονιάδες

ληψης για το ρόλο του στην κατεδάφιση παλαιστινιακών σπιτιών στη Ράφα ως στρατηγού στη Νότια Διοίκηση. Οταν λοιπόν ταξίδεψε στο Λονδίνο το 2005, πριν αποχωρήσει από το αεροπλάνο, ενημερώθηκε ότι θα συλληφθεί τη στιγμή που θα βγει έξω και αναγκάστηκε να παραμείνει στη θέση του και να επιστρέψει στο Ισραήλ με το διό αεροπλάνο. Μετά το περιστατικό αυτό, όλοι οι ανώτεροι αξιωματικοί του ισραηλινού στρατού, συμπεριλαμβανομένων του αρχηγού του Γενικού Επιτελείου και των υπουργών Εχούντ Μπαράκ και Σαιούλ Μοφάζ, απέφυγαν να ταξιδέψουν στη Βρετανία.

Στο μεταξύ, τα στοιχεία και οι καπογέλεις για παραβιάσεις του Διεθνούς Δικαίου και διάπραξη εγκλημάτων πολέμου από το σιωνιστικό στρατό αυξάνονται

και η ισραηλινή προπαγάνδα διαψεύδεται πλέον από όλο και περισσότερα επίσημα χείλη.

Η ιστορική εφημερίδα «Χα-
αρέτζ» δημοσίευσε στις 19 Μαρ-
τίου μαρτυρίες ιστορικών στρα-
τιωτών που πολέμησαν στη Γά-
ζα, οι οποίες αποκαλύπτουν ότι
οι στρατιώτες, ακολουθώντας
τους κανόνες εμπλοκής, σκότω-
ναν εν ψυχρώ άμοχους και κα-
τέστρεφαν σκόπιμα την πε-
ριουσία τους. Κι αυτό δεν ήταν
κάτι που τους έκανε να νιώθουν
άσχημα, γιατί «οι ζωές των Πα-
λαιοιστινίων είναι κάτι πολύ, πο-
λύ λιγότερο σημαντικό από τις
ζωές των στρατιωτών».

Η Ραντίκα Κουμαραβάζη, ειδική απεσταλμένη του ΓΓ του ΟΗΕ για την προστασία των παιδιών σε ένοπλες συγκρούσεις, σε μια έκθεση 43 σελίδων που συνέταξε μετά την πενθήμερη

επίσκεψή της στη Γάζα το Φεβρουάριο, αποκαλύψε, εκτός των άλλων, την περίπτωση ενός 11χρονου Παλαιστίνιου που χρησιμοποιήθηκε από τον ισραηλινό στρατό ως ανθρώπινη ασπίδα στον πόλεμο της Γάζας, χαρακτηρίζοντάς την παραβίαση των ισραηλινών νόμων και του Διεθνούς Δικαίου. Το παιδί διατάχθηκε να προχωρά μπροστά από τους ισραηλινούς στρατιώτες, οι οποίοι δέχονταν πυρά ενώ εμπαιταν στην Τελ-αλ-Χάουνα της Γάζας, να μπαίνει πριν απ' αυτούς σε κτήρια και να ανοίγει τούντες Παλαιστίνιων για να προστατεύσει τους στρατιώτες από πιθανά εκρηκτικά. Η ίδια επισημαίνει ότι ο κατάλογος των ισραηλινών παραβιάσεων που συνέταξε περιλαμβάνει μόνο λίγα παραδείγματα από τα εκατοντάδες περιστατικά που έχουν

τεκμηριωθεί και επιβεβαιωθεί από αξιωματούχους του ΟΗΕ που βρέθηκαν στην περιοχή.

Η βρετανική εφημερίδα «Guardian» (23/3/09), αποκαλύπτει ένα άλλο περιστατικό, όπου τρία αδέλφια 14, 15 και 16 χρόνων χρησιμοποιήθηκαν από τον ισραηλινό στρατό ως ανθρώπινη ασπίδα. Τα τρία παιδιά απήχθησαν, με την απειλή όπλου, από το σπίτι τους στην πόλη Ατάρτα στις 5 Ιανουαρίου, όταν οι ισραηλινός στρατός μπήκε στην πόλη, τα κρατούσαν γονατισμένα μπροστά από τα τανκς για να αποτρέπουν τις επιθέσεις από τους μαχητές της Αντίστασης και τα έστελναν πρώτα μέσα σε παλαιστινιακά σπίτια κατά τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις για να προστατευτούν οι ισ-

Τέλος, ο ειδικός εισηγητής του ΟΗΕ για τα παλαιστινιακά έδα-

Καπιταλισμός με τις πλάτες του κράτους (1)

Αν κάπτοις από όσους διαβάζετε αυτές τις γραμμές φαλιρίσει, επειδή έκανε το τραγικό λάθος να πιστέψει κάπτοιν χρηματιστή που του έταζε λογούς με πετροχήλια, με αποτέλεσμα να μείνει με κάπτοια χαρτιά στο χέρι (που δεν μπορούν, λόγω σκληρότητας, να χρησιμοποιηθούν ούτε μετά την... αποβολή των περιττών ουσιών από το σώμα μας στη λεκάνη της τουαλέτας), τότε σίγουρα μόνο ως ανέκδοτο θα ακούγατε την πιθανότητα να έρθει το κράτος να αγοράσει αυτά τα... κωλόχαρτα, για να σας βγάλει από τη δύνσκολη θέση. Αν όμως είσαστε μια τράπεζα που την πάτησε για τον ίδιο ακριβώς λόγο με εσάς (με τη μόνη διαφορά ότι το χρήμα που θα τσέπωνε θα ήταν μερικές εκατοντάδες φορές πολλαπλάσιο απ' αυτό που θα κερδίζατε εσείς, αν τα πράγματα πήγαιναν «καλά»), τότε τα πράγματα σίγουρα είναι διαφορετικά. Τότε η αποφυγή του φαλιρίσματος θα ήταν «εθνική ανάγκη», προκειμένου να αποφευχθεί η παραπέρα δύνυνση της κρίσης. Τότε το κράτος θα σας έδινε «κιανά ακόμα ευκαιρία» να τη γλιτώσετε, βάζοντας πλάτη για να σας απαλύνει από το... σταυρό του μαρτυρίου που κουβαλάτε στους ώμους σας. Ετσι ακριβώς έκανε και η αμερικανική κυβέρνηση σχετικά με το νέο σχέδιο αγοράς των «τοξικών χρεών» των τραπεζών. Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή.

Οπως έχουμε αναλυτικά περιγράψει απ' τις στήλες της «Κ»^[1], η ροήδαιά αύξηση στον τομέα της πώλησης κατοικιών στις ΗΠΑ, το τελευταία χρόνια πριν το ξέσπασμα της παρούσας κρίσης, βασίστηκε εν μέρει στα ευπόθηκα στεγαστικά δάνεια «χαμηλής εξασφάλισης» (subprime mortgage loans). Τότε που οι τράπεζες δάνειζαν απλόχερα ακόμα και σε ανθρώπους με «χαμηλή πιστωτική φερεγγυότητα» (δηλαδή σε αυτούς που δεν ήταν καθόλου σήγουρο ότι θα μπορούσαν να ξεπληρώσουν τα χρέη τους) για να αγοράσουν σπίτι (περίπου 6 εκατομμύρια Αμερικανοί). Προκειμένου να απαλλαγούν από το ρίσκο της πτώχευσης των ανθρώπων αυτών, οι τράπεζες δανειούτες έστευσαν να εκδώσουν ομόλογα, τα αποκαλούμενα Mortgage-backed Securities (MBS), και να τα πουλήσουν στην αγορά «σπάζοντάς» τα σε διάφορους τίτλους που τους ονόμασαν «Εγγυημένες Δανειακές Υποχρεώσεις» (Collateralized Debt Obligations ή CDO σε σύντημηση). Δηλαδή, οι τράπεζες που δάνειζαν τους Αμερικάνους να αγοράσουν σπίτι πάρουν με τη σειρά τους δάνειο από άλλες τράπεζες ή πιστωτικά ιδρύματα (ακόμα και ασφαλιστικά ταμεία), είτε αμερικανικά είτε του εξωτερικού, που πωλούντας τους τα CDO

Τα ομόλογα αυτά (τα CDO) τα είχαν χωρίσει σε τρεις τύπους (υψηλού, μέσου και χαμηλού ρίσκου). Ο κάθε τύπος ομολόγου έδινε επιτόκιο αντιστρόφως ανάλογο του ρίσκο που είχε. Ετσι, τα ομόλογα υψηλού ρίσκου είχαν τη μεγαλύτερη απόδοση και υπόσχονταν τρελά κέρδη, με το ρίσκο όμως αυτός που θα τα αγοράσει να χάσει ακόμα και το σύνολο του επενδεδυμένου σ' αυτά κεφαλαίου, αν «στράβωνε» το πράγμα (όπως κι έγινε, όταν οι Αμερικανοί δανειολήπτες ξέμειναν από λεφτά και δε μπορούσαν πιλέον να πληρώνουν τις δόσεις και τους υπέρογκους τόκους από τους οποίους κέρδιζαν μέχρι τότε τα λεφτά τους οι τράπεζες και οι κάτοχοι των ομολόγων-CDO). Τότε, τα ομόλογα αυτά θα μετατρέπονταν σε «τοξικά χρέη», γιατί θα ήταν απλά

«χαρτιά» χωρίς αξία. Αυτά τα χαρτιά σπεύδει τώρα να αγοράσει το αμερικανικό δημόσιο, για να «δώσει πνοή στην αγορά».

Κρατικός.... σοσιαλισμός

Πριν από λίγες βδομάδες, το αμερικανικό περιοδικό «Newsweek» κυκλοφορούσε με τίτλο «Τώρα, είμαστε όλοι σοσιαλιστές». Πολύ... πετυχημένος τίτλος αλήθεια, αλλά μόνο κατά το ήμισυ. Γιατί σοσιαλισμός σημαίνει κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, δηλαδή πέρασμά τους στα χέρια του κράτους, του οποίου τον έλεγχο θα έχουν όχι οι καπιταλιστές αλλά οι εργάτες (το πώς είναι μια άλλη ιστορία), μέχρι το κράτος αυτό να «απονεκρωθεί» βαθμαία και να καταργηθεί τελικά, δίνοντας τη θέση του σε μια κοινωνία χωρίς εκμεταλλεύτες κι εκμεταλλεύόμενους, μία κομμουνιστική κοινωνία των «ελεύθερων συνεταιρισμένων παραγωγών». Αυτό ήταν και το όραμα των θεωρητικών του κομμουνισμού που αποτελεσε (και αποτελεί ακόμα, άσχετα αν κάποιοι υποστηρίζουν ότι ο καπιταλισμός είναι το τέλος της Ιστορίας) τον μεγαλύτερο φόβο και εχθρό του παγκόσμιου καπιταλισμού.

Ο «σοσιαλισμός» που μόνο ανεκδοτολογικά υποστηρίζουν οι θιασώτες της κρατικής παρέμβασης στην καπιτολιοτική κρίση δεν έχει καμία σχέση με τα δύσι επιγραμματικά αναφέραμε παραπάνω. Αυτοί όταν μιλούν για «σοσιαλισμό» εννοούν την κοινωνικοποίηση των... χρεών, δηλαδή τη μεταφορά τους στις πλάτες της εργαζόμενης κοινωνίας. Το πως θα γίνει αυτό, είναι εύκολο να το καταλάβει κανείς.

Το σχέδιο Γκάιτνερ

Σύμφωνα με το «Δημόσιο-Ιδιωτικό Επενδυτικό Πρόγραμμα», που φέρεται να έχει ως εμπνευστή τον υπουργό Οικονομικών Τίμοθι Γκάιτνερ, τις λεπτομέρειες του οποίου έδωσε στη δημοσιότητα το αμερικανικό υπουργείο Οικονομικών^[2] την περασμένη Δευτέρα, «χρησιμοποιώντας 75 έως 100 δισ. δολάρια από το κεφάλαιο του TARP (σ.σ. Troubled Asset Relief Prog-

ram – «Πρόγραμμα Ανακούφισης Προβληματικών Χρεογράφων», δηλαδή το πακέτο των 700 δισ. δολαρίων του υπουργού Οικονομικών της κυβέρνησης Μπους, Χένρι Πόλσον) και κεφάλαιο από ιδιώτες επενδυτές, το Δημόσιο-Ιδιωτικό Επενδυτικό Πρόγραμμα θα δημιουργήσει μια αγοραστική δύναμη 500 δισ. δολαρίων για να αγοράσει κληροδοτημένα χρεόγραφα – με τη δυνατότητα να επεκταθεί στο 1 τρισ. δολάρια με την πάροδο του χρόνου. Με αυτά τα λεφτά θα αγοραστούν τα «τοξικά χρέη» (τα «κληροδοτημένα χρεόγραφα», όπως αναφέρονται πιο... κόσμια παραπάνω), προκειμένου οι τράπεζες να μπορέσουν να συνεχίσουν να δανείζουν όπως πριν.

θησει να πουλήσει αυτές τις υποθήκες σε καλύτερη τιμή. Αν βγάλει κέρδος, έχει καλώς. Διαφορετικά θα μείνει κι αυτός με τα... χαρτιά στο χέρι.

Σύμφωνα με το δεύτερο πρόγραμμα, θα δοθεί δυνατότητα σε ένα μεγάλο επενδυτικό ίδρυμα να αγοράσει «τοξικά ομόλογα» από κοινού με το Δημόσιο. Θα δημιουργηθεί έτσι ένα Επενδυτικό Ιδρυμα με σύμπραξη Ιδιωτή-Δημοσίου, τα κεφάλαια του οποίου θα κατανέμονται ως εξής: 100 δο-

λάρια από τον ιδιώτη, 100 από το υπουργείο Οικονομικών και 100 ή 200 δανεικά από το τελευταίο. Επομένως, το επενδυτικό δίρυμα που θα δημιουργήθει με σύμπραξη Ιδιώτη-Δημόσιου θα έχει στα χέρια του 300 ή 400 δολάρια για να αγοράσει «τοξικά ομόλογα». Κατ' αυτόν τον τρόπο, δύνεται η δυνατότητα σε ιδιώτες καπιταλιστές να αγοράσουν «τοξικά ομόλογα» σε πολύ χαμηλές τιμές και να τα πουλήσουν ακριβότερα στο μέλλον και να τα επεπλωψιν τη διαφορά.

Αυτή όμως η δυνατότητα δεν εξασφαλίζεται από κανέναν όσο εντείνεται η κρίση. Γιατί η απρόσμενη άνοδος (κατά 4.7%) στις πωλήσεις νέων κατοικιών που οημειώθηκε το Φλεβάρη (σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία που έδωσε στην δημοσιότητα το υπουργείο Εμπορίου την περασμένη Τετάρτη) δεν αίρει την τραγική κατάσταση που εξακολουθεί να υπάρχει στον τομέα αυτό (οι πωλήσεις εξακολουθούν να παραμένουν στο χαμηλότερο επίπεδο από το 1963)^[4]. Γ' αυτό και το πρόγραμμα αυτό χαρακτηρίστηκε «απογοητευτικό» ακόμα και από αμερικάνους οικονομολόγους που στήριξαν τον Ομπάμα, όπως ο Πιολ Κρούγκμαν, ενώ άλλοι, όπως ο Τζόζεφ Στίγκλιτς, υποστήριξαν ότι ισοδυναμεί με ληστεία του αμερικάνικου λαού^[3]. Μια ληστεία όπως αυτή που πήρε σάρκα και οστά στην περίπτωση της AIG (American International Group), του ασφαλιστικού κολοσσού που τόσος ντόρος έγινε για τα μπόνους των στελεχών του, αιφήνοντας στο απιροβόλητο το μέγα σκάνδαλο χρηματοδότησής του από το αμερικανικό κράτος. Γ' αυτό όμως θα μιλήσουμε στο επόμενο φύλλο.

Κώστας Βάρλας

Παραπομπές

1. «Πίσω από την γυαλιστερή βιτρίνα των ενυπόθηκων δανείων», «Κόντρα», αρ. φύλλου 528, 18/10/08.
 2. Public-Private Investment Program Fact Sheet (http://www.treas.gov/press/releases/reports/ppip_fact_sheet.pdf, 23/3/09).

[3] «Το Βίμω», 25/3/09.

[4] CBS, 25/3/09.

φρ, Ρίτσαρντ Φολκ, ο οποίος τον περισσότερο Δεκέμβριο απελάθηκε από το Ισραήλ γιατί χαρακτήριστηκε μεροληπτικός, ζήτησε να διεξαχθεί έρευνα εμπειρογνωμόνων για να διαπιστωθεί αν το Ισραήλ ήταν σε θέση να διακρίνει τους στρατιωτικούς στόχους από τους άμισους. Αν η απάντηση είναι καταφατική, δήλωσε από τη Γενεύη όπου βρέθηκε, «η επίθεση είναι εκ φύσεως παράνομη και συνιστά μείζον έγκλημα πολέμου». Και συμπλήρωσε ότι «τα διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία καθιστούν βάσιμη μια τέτοια παραδοχή».

Αυτό που θέλουμε να επισημάνουμε είναι ότι οι αποκαλύψεις για τις θηριωδίες που διέπραξαν οι σιωνιστές στη Γάζα, ακόμη και η τεκμηρίωσή τους από επίσημους φορείς δε σημαίνουν ότι οι υπεύθυνοι θα καθήσουν τελικά στο σκαμνικό κατηγορούμενο για εγκλήματα πολέμου. Ο σιωνιστές και οι ισχυροί προστάτες τους έχουν τον τρόπο, ακόμη και στην περίπτωση που τα αποδεικτικά στοιχεία είναι συντριπτικά σε βάρος τους και δεν μπορέσουν να αποτρέψουν την απογγείλια κατηγοριών, να τρενάρουν την υπόθεση. Ας μην ξεχνάμε ότι ο Αριέλ Σαρών, που κατηγορήθηκε ως ο ηθικός αυτουργός της σφαγής χιλιάδων Παλαιστινίων στα προσφυγικά στρατόπεδα Σάμπρα και Σατπλα του Λιβάνου, δε δικάστηκε ποτέ. Ο μόνος τρόπος για να αποτραπεί μια ανάλογη εξέλιξη είναι η ισχυρή λαϊκή πρόσηση και η μαζική κινητοποίηση μέσω και έξω από την Παλαιστίνη, στα πλαίσια της οποίας μπορεί να παξει σημαντικό ρόλο σε νομικό και πολιτικό επίπεδο και η υποστήριξη προοδευτικών διανοούμενων και αστοφιλεύθερων πολιτικών.

Καμαρώνουν για τις Θηριωδίες!

Mπλουζάκια, καπέλα του μπεζμπολ, μπουφάν και παντελόνια με νεκρά μωρά και βομβαρδισμένα τζαμιά, μεταξύ άλλων, είναι η μόδα του 2009 για τον σιωνιστικό στρατό. Πολλοί από τους πελάτες του καταστήματος «Adiv» στο Τελ Αβίβ, που τυπώνει υφάσματα, είναι ισραηλινοί στρατιώτες που τυπώνουν πάνω σε ρούχα τους τα διαιρικά της μονάδας τους μαζί με ένα σύνθημα και ένα σχέδιο της επιλογής τους. Οι παραγγελίες συνθίζεται να δίνονται από ομάδες στρατιωτών που ολοκλήρωνον την εκπαίδευση ή την υπηρεσία τους σε κάποιο τομέα. Μετά τον πόλεμο στη Γάζα, πολλά από τα συνθήματα και τα σκίτσα που επιλέγουν είναι ένα ακόμη δείγμα του ναζιστικού προσώπου του σιωνισμού και αποτελούν ύβριν για τα χιλιάδες θύματα του παλαιστινιακού λαού.

Σύμφωνα με την ισραηλινή εφημερίδα «Χασαρέτζ» (18/3/09), που έφερε στο φως της δημοσιότητας το θέμα, μια μπλούζα για επιλεκτούς σκοπευτές του πεζικού έχει τυπωμένο το σύνθημα «Καλύτερα να χρησιμοποιείς προφυλακτικό», δίπλα στην εικόνα ενός νεκρού παλαιστινιου μωρού, με τη μητέ-

«Μ' ένα σμπάρο δυο τρυγώνια» γράφει το t-shirt

ρα του να κλαίει και ένα αρκουδάκι δίπλα.

Μια μπλούζα για ελεύθερους σκοπευτές από την ταξιαρχία Givati δείχνει μια παλαιστίνια έγκυο, με το κέντρο του στόχου πάνω στην κοιλιά της και αποκάτω το σύνθημα «Ενας πυροβολισμός, δύο θάνατοι».

Μια μπλούζα για ελεύθερους σκοπευτές που ολοκλήρωσαν την εκπαίδευσή τους απεικονίζει ένα παλαιστίνιο μωρό, που γίνεται μαχητικός έφηβος και έπειτα ένοπλος ενήλικας, με το σύνθημα «Άς γνωρίζει κάθε αραβίδα μητέρα ότι η τύχη του γιου της βρίσκεται στα χέρια μου» και το σκίτσο που παριστάνει ένα στρατιώτη ως Αγγελο του Θανάτου, δίπλα σε ένα όπλο και μια αραβική πόλη.

Υπάρχουν επίσης πολλές μπλούζες με χυδαία συνθήματα. Για παράδειγμα, το τάγμα Lavi τύπωσε μια μπλούζα που

δείχνει ένα στρατιώτη δίπλα σε μια νέα γυναίκα με μελανίες και δίπλα το σύνθημα, «Να είσαι στη γυνορος ότι βιάστηκε». Υπάρχουν ακόμη και εικόνες που αναφέρονται σε πράξεις που ο ισραηλινός στρατός επίσημα αρνείται, όπως «Επιβεβαιώνεις το θάνατο» (τον πυροβολισμό δηλαδή του εχθρικού θύματος στο κεφάλι από κοντινή απόσταση για να εξασφαλίσεις ότι είναι νεκρός).

Τα συνθήματα και τα σκίτσα που τυπώνονται σε ρούχα στρατιωτών υποτίθεται ότι πρέπει να έχουν την έγκριση των διοικητών τους για να αποφεύγονται οι ακρότητες που εκθέτουν το στρατό. Ωστόσο, υπάρχουν συνθήματα που απαγορεύτηκαν σε μια μονάδα και τυπώθηκαν από άλλη μονάδα. Για παράδειγμα το σύνθημα «Άς γνωρίζει κάθε αραβίδα μητέρα ότι η τύχη του γιου της βρίσκεται στα χέρια μου» και το σκίτσο που παριστάνει ένα στρατιώτη ως Αγγελο του Θανάτου, δίπλα σε ένα όπλο και μια αραβική πόλη.

Η φραστικοποίηση της ισραηλινής κοινωνίας δίνει το ελεύθερο στους φρονιάδες να χλευάζουν τα θύματα τους. Κι αυτό και θα πληρώσει ακριβά. Δεν υπάρχει αμφιβολία.

■ Καναδάς: Απαγόρευση εισόδου σε βουλευτή

Πιστή στη φιλοϊσραηλινή πολιτική της, η κυβέρνηση του Καναδά έφτασε στο σημείο να απαγορεύει την είσοδο στη χώρα του γνωστού βουλευτή Τζορτζ Γκαλογουέ, ο οποίος επρόκειτο να μιλήσει στις 30 Μαΐου σε ένα φόρουμ στο Τορόντο, με θέμα «Αντίσταση στον πόλεμο από τη Γάζα μέχρι την Καντοχάρα».

Ο Τζορτζ Γκαλογουέ είναι γνωστός για τη συμμετοχή του στο αντιπολεμικό κίνημα της Βρετανίας, ενώ πρόσφατα ήταν επικεφαλής ενός μεγάλου καραβανιού με ανθρωπιστική βοήθεια, που ζεκίνησε από τη Βρετανία διέσχισε την Ευρώπη και κατέληξε στη Γάζα. Ο ίδιος χαρακτήρισε την απόφαση των καναδικών αρχών «σκανδαλώδη», τη στιγμή μάλιστα που από πολλά επίσημα χειλί θιάστηκαν πλέον κατηγορίες για τη διάπραξη εγκλημάτων πολέμου από τον ισραηλινό στρατό. Ομως, ακόμη πιο σκανδαλώδης είναι η δήλωση του εκπροσώπου του καναδικού υπουργείου για τη μετανάστευση, ο οποίος διευκρίνησε ότι «η απαγόρευση επιβλήθηκε για λόγους εθνικής ασφάλειας, για να προστατευτούν, υποστηρίζουν, με εμπλέκονται με την τρομοκρατία (εννοώντας τη Χαμάς)».

■ Βραζιλία: Απεργία στην πετρελαιοβιομηχανία

Δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι στην πετρελαιοβιομηχανία ξεκίνησαν από τις 23 Μαρτίου πενθήμερη απεργία διαμαρτυρόμενοι για τις συνθήκες εργασίας και τις περικοπές στις αποδοχές τους. Τουλάχιστον 50.000 από τους 74.000 εργάτες στην «Petrobras», την κρατική εταιρία πετρελαίου, απεργούν στα διυλιστήρια, στις πετρελαιοπηγές και στις εξέδρες, σύμφωνα με ανακοίνωση της ομοσπονδίας τους.

Τα τελευταία εφτά χρόνια, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, έχουν χάσει τη ζωή τους τουλάχιστον 165 εργάτες, λόγω των άσχημων συνθηκών εργασίας. Και ενώ η παραγωγή της «Petrobras» αυξήθηκε κατά 4,3% και τα καθαρά της έσοδα κατά 58% το 2008, λόγω της υψηλής τιμής του πετρελαίου, που ξεπέρασε τα 147 δολάρια το βαρέλι, τώρα που η τιμή του έχει πέσει κατακόρυφα επιχειρεί να διατηρήσει τα κέρδη της με περικοπές στις αποδοχές των εργαζόμενων. Σημειώτεον ότι η «Petrobras» είναι η τρίτη μεγαλύτερη παραγωγός πετρελαίου στην Αμερική και μια από τις 20 μεγαλύτερες στον κόσμο.

Η Ιαπωνία στο έλεος της κρίσης

Tα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα την περασμένη Τετάρτη το υπουργείο Οικονομικών της Ιαπωνίας για την κατάσταση στις εμπορικές συναλλαγές το Φλεβάρη του 2009 αποτύπωσαν με τον πιο ανάλυτο τρόπο αυτό που είχε ειπωθεί από τον ίδιο τον υπουργό Οικονομικών της Ιαπωνίας πριν από ένα μήνα. Οπι δηλαδή η Ιαπωνία βρίσκεται αντιμέτωπη με τη μεγαλύτερη οικονομική κρίση από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, με το «γιατρώνεζικο θαύμα» να μετατρέπεται σε ένα εφιάλτη που κανείς δε γνωρίζει πότε θα τελειώσει.

Εμπορική καταρακύλα

Σύμφωνα με το υπουργείο Οικονομικών της Ιαπωνίας, οι εξαγωγές στημένωσαν ένα ακόμα αρνητικό ρεκόρ καταρκημένων κατά 49,4% το Φλεβάρη σε σχέση με τον ίδιο μήνα του 2008 (τον Γενάρη είχαν μειωθεί κατά 45,7%), με τη μεγαλύτερη μείωση να σημειώνεται στους τομείς των κατασκευαστικών μηχανημάτων (-66,6%) και των αυτοκινήτων (-72,9% σε αξία και -65,5% σε αριθμό). Οι εξαγωγές στις ΗΠΑ και την Ευρωπαϊκή Ένωση έπεσαν πάνω από το μισό (-58,4% για τις πρώτες και -54,7% για τη δεύτερη), οι δε εξαγωγές

Πίνακας 1: Κατάσταση γιαπωνέζικων επιχειρήστων (% διαφορά "άνω"- "κάτω" σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο)			
Ιαν.-Σεπτ.	Οκτ.-Δεκ.	Γεν.-Μάρτης	
2008	2008	2009	
Επι			

Στο δρόμο θα σπάσουμε τον τρόμο

Η στρατηγική του τρόμου είναι ευδιάκριτη και έχει πολλές πλευρές. Στηρίζεται δε από ένα ολόκληρο σύστημα προπαγάνδας, με κορονίδια του της ΜΜΕ, που έχουν συγκεντρώσει τεράστια δύναμη επιρροής.

Οι υπαρκτές επιπτώσεις της καπιταλιστικής κρίσης στην εργαζόμενη κοινωνία μετατρέπονται σε τρομοκρατικό εργαλείο, με στόχο την υποταγή των εργαζόμενων, την αναζήτηση της ατομικής λύσης, την αποδοχή κάθε αντεργατικού μέτρου, είτε επιβάλλεται από την κυβέρνηση είτε από τους καπιταλιστές εργοδότες.

Παράλληλα, κατασκευάζονται ανύπαρκτοι κίνδυνοι, όπως η «τρομοκρατία» ή οι «κουκουλοφόροι», αναμιγνύονται με την υπαρκτή (αλλά τεχνητά διογκούμενη) κοινωνική παραβατικότητα, με στόχο τη διάσπαση της κοινωνικής συλλογικότητας, την επικράτηση του πιο κτηνώδους ατομικισμού και την αναγόρευση του αστικού κράτους σε προστάτη της κοινωνίας, σε μια περίοδο που αυτό απεκδύεται και τον ελάχιστο κοινωνικό του ρόλο και ενεργεί σαν στυγνός επιστάτης των καπιταλιστικών συμφερόντων.

Ολα τούτα συνιστούν όψεις του σύγχρονου φασισμού. Ενός φασισμού που δεν έχει ανάγκη από παραληρούντα πλήθη μελανοχιτώνων και τάγματα εφόδου, αλλά από ανθρώπους κλεισμένους στα σπίτια τους, με απαλλοτριωμένη την ίδια την ικανότητα κριτικής σκέψης και προπαντός με απαλλοτριωμένη τη συνείδηση της συλλογικότητας και της δυνατότητας της συλλογικής διεκδίκησης. Σήμερα δεν σε θέλουν στους δρόμους, χειροκροτητή των πολιτικών αρχηγών. Σήμερα σε θέλουν καθηλωμένο το πρώι και το απόγευμα στη δουλειά και το βράδυ στον καναπέ, να καταναλώνεις την προπαγάνδα που σερβίρεται από την τηλεόραση και να υποτάσσεσαι σε ό,τι έρχεται «από πάνω», με μοναδική δυνατότητα να ψηφίζεις μια φορά στα τόσα χρόνια ποιοι θα διαχειριστούν τη μιζέρια και την αθλιότητά σου.

Μακριά από μας κάθε αντίληψη λοιδορίας των εργαζόμενων που έχουν πέσει θύματα της στρατηγικής του τρόμου. Μπορούμε να κατανούσουμε τους μηχανισμούς που διαμόρφωσαν τέτοιες δυνατότητες για το σύστημα. Οι ευθύνες δεν βρίσκονται στον κάθε εργαζόμενο (μολονότι έχει και αυτός τις δικές του), αλλά σ' ένα πολιτικό και συνδικαλιστικό σύστημα που έχει φροντίσει μεθοδικά να απαξιώσει κάθε τι το συλλογικό, να καταστήσει αναποτελεσματικό κάθε σγώνα, να αναγορεύσει σε «άπαν» τις εκλογές. Η πλήρης ρήξη με τη λογική και τις πρακτικές αυτού του συστήματος είναι ο μόνος τρόπος για να ξανανθίσει το λουλούδι της συλλογικότητας και να ξαναγεμίσουν οι δρόμοι με αγωνιστές.

Οταν η Διοίκηση βιάζει, αθετή, καταφρονή τα δίκαια του λαού και δεν εισακούνταν παράπονά του, να κάμη τότε ο λαός ή κάθε μέρος του λαού επινάστασην, να αρπάζει τα όρματα και να τιμωρήσει τους τυράνους του, είναι το πλέον ιερόν από όλα τα δίκαια του και το πλέον απαραίτητον από όλα τα χρέη του.

Ρήγας Φεραίος

■ Αποκαλυπτήρια

Οι πάντες χαρακτήρισαν αντιλαϊκά τα πρόσφατα μέτρα της κυβέρνησης, ιδιαίτερα το πάγωμα των μισθών των δημόσιων υπαλλήλων και όλων των συντάξεων. Οι πάντες πλην μιας: της «τσαρίνας» της οικονομίας του ΠΑΣΟΚ, Λούκας Κατσέλη, η οποία χαρακτήρισε τα μέτρα... προεκλογικά! Παραίναι χοντρό για να το χαρακτηρίσει κανείς λάθος. Ετοι, η μόνη εξήγηση που μπορεί να δοθεί είναι πως η Κατσέλη αποκάλυψε, χωρίς να το δέλει, τους μύχιους πόδους του ΠΑΣΟΚ. Το ΠΑΣΟΚ επι της ουσίας δεν διαφωνεί με τη διαχείριση της κρίσης που κάνει η κυβέρνηση. Αντίθετα, σπρώχνει τη ΝΔ να πάρει όσο γίνεται περισσότερα αντιλαϊκά μέτρα, να μείνει όλο το κρίσιμο διάστημα στην εξουσία, να φορτωθεί όλο το πολιτικό κόστος, ώστε όταν έρθει το ίδιο στην εξουσία να διαχειριστεί ένα σύστημα που ήδη διαμορφώσει η ΝΔ, με τη δικαιολογία ότι δε μπορεί να κάνει τίποτα, διότι παρέλαβε «καμμένη γη».

■ Λογική χούντας

Ρωτήθηκε ο Δένδιας (αξιοσημείωτο είναι ότι η ερώτηση έγινε από συντάκτρια της κρατικής τηλεόρασης, γνωστή για τα «γαλάζια» αισθήματά της), τι διανινετά με την πρόσωπη του προσωπικού τους, προκειμένου να προστατευθούν από τα χημικά που η Αστυνομία ρίχνει αφειδώς σε μια διαδήλωση, ενώ οι ίδιοι δεν έχουν καμιά συμμετοχή σε συγκρούσεις, καταστροφές κ.λπ. Η απάντηση του ήταν στη λογική της χούντας. Επειδή ο «μέσος δικαστής» δεν είναι ο «μέσος ηλίθιος», αυτή η κατηγορία των συλληφέντων διηγείται στα δικαστήρια και διαδώνεται! Προσέξτε, δεν μπήκε στον κόπο να αποκλείσει το ενδεχόμενο συλλήψεων άσχετων ανδρώπων, αλλά παρέπεμψε στη δικαστική δικαίωσή τους.

Τι σημαίνει αυτό για έναν πολίτη που διασυλληφδεί «από το σωρό»; Σύλληψη, εξευτελισμός, ταλαιπωρία, διανυκτέρευση στην Ασφάλεια. Αναζήτηση και πληρωμή δικηγόρου. Αυτόφωρο την άλλη μέρα, χάσιμο του μεροκάματου. Ενδεχομένως προφυλάκιση το τριήμερο της αναβολής που διαζητήσει (ο ίδιος ή κάποιος συγκατηγορούμενός του). Δίκη σε δυο-τρεις μέρες, χάσιμο και άλλου μεροκάματου. Ενδεχόμενη αναβολή 15 ημερών, ξανά δίκη, χάσιμο νέου μεροκάματου. Κινητοποίηση συγγενών και φίλων για να τον στηρίξουν, ταλαιπωρία, απώλεια χρημάτων, αγωνία κ.λπ. κ.λπ.

Ο Δένδιας είναι δικηγόρος, επομένως

τα ζεριέ όλα αυτά. Τι αποκάλυψε με την απάντησή του; Τη συγγή, σχεδόν φασιστική, λογική μιας κυβέρνησης που είναι αποφασισμένη να επιβάλει τη σιωπή του τρόμου, χρησιμοποιώντας τα πιο απροκάλυπτα μέσα αστυνομικοδικαστικής καταστολής.

ΥΓ: Παραπάνω, πήραμε ως δεδομένο ότι οι δικαστές διατηρούν την περιπτώση του συγκεκριμένου άσχετου και δια τον απαλλάξουν. Κάτι που κάθε άλλο παρά ως δεδομένο πρέπει να θεωρείται. Οχι μόνο γιατί οι ΜΑΤάδες μοιράζονται και τοποθετούνται ως μάρτυρες για να καταδέσουν ότι έδαν τον καδένα από τους συλληφέντες τουλάχιστον να πετά πέτρες, αλλά και γιατί οι δικαστές, όταν η συγκυρία το απαιτεί, ζέρουν να συμπεριφέρονται πιο φανατικά από τους ΜΑΤάδες. Απόδειξη οι δεκάδες προφυλακίσεις για τα Δεκεμβριανά και ιδιαίτερα η σκευωρία κατά μαδητών στη Λάρισα, που βρίσκονται κατηγορούμενοι για δημιουργία... «τρομοκρατικής» οργάνωσης.

■ Τσόντα του

συστήματος

Μια ολόκληρη σελίδα συνεντεύξη του προέδρου της ΑΔΕΔΥ Σ. Παπασπύρου στον «Κόσμο του Επενδυτή» του προηγούμενου Σαββατοκύριακου, πληδώρα καταγγελιών της κυβερνητικής πολιτικής και ούτε μια λέξη για σχεδιασμένους και σκληρούς συνδικαλιστικούς αγώνες. Η μόνη αναφορά είναι ονειδιστική: «τεγγυές συνδικαλιστικές μορφές». Τι πρέπει να κάνουν τα συνδικάτα; Να μετατραπούν σε ουρά του ΠΑΣΟΚ, βοηθώντας το να αναριχηθεί στην εξουσία: «Τα συνδικάτα πρέπει να δυναμώσουν την πρότασή τους για μια εναλλακτική πολιτική λύση!»

■ <<Μετρομανία>>

«Σταματήστε την μετρομανία», είπε ο υπουργός Οικονομίας Παπαδανασίου, απευδυνόμενος προς τη ΜΜΕ, σε πρόσφατη τηλεοπτική εμφάνισή του. Ακόμη και στις ρητορικές εξάρσεις του παπάρες λένε τα κυβερνητικά στελέχη, γιατί δεν έχουν τίποτ' άλλο να πουν, γιατί ζέρουν ότι κανένας δεν τους πιστεύει. Τα ΜΜΕ δεν κάνουν τίποτ' άλλο από το να επαναλαμβάνουν αυτά που λέγονται από επίσημα χείλη. Οταν βγαίνουν πότε ο Αλμούνια και πότε ο Γιούνκερ και μιλούν για την ανάγκη λήψης νέων μέτρων, ποιος δια πιστεύει τον Παπαδανασίου; Οταν βγαίνουν πότε ο ίδιος και πότε ο Καραμανλής και δηλώνουν ότι δεν δια παρδούν νέα μέτρα «εκτός αν προκύψει κάτι έκτακτο» και ταυτόχρονα συμπληρώνουν με νόημα πως «τίποτα δεν είναι σίγουρο, διότι η κρίση ανατρέπει τα πάντα», ποιος δια πιστεύει όταν λέει με στόμφο ότι «τα μέτρα με βγάζουν και δεν δια χρειαστούν άλλα»;

Έχει, όμως, και τα δετικά της για το σύστημα η «μετρομανία» και αυτό σίγουρα το έχει δει το επιπλεόν της κυβέρνησης. Καθώς αναπτύσσεται σε συνδήκες «κοινωνικού κενού», βοηθάει τη στρατηγική του φόβου, βοηθάει στην ανάπτυξη παραλιατικών φαινομένων, αντί για την ανάπτυξη αντιστάσεων.

Κυριακής. Οχι για τον καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό της χαρακτήρα, αλλά διότι «η ηγεσία της Ευρώπης είναι ανύπαρκτη», διότι «δεν υπάρχει ευρωπαϊκή πολιτική για την κρίση». Και πού οφέλεται η κρίση; Οχι στις ίδιες τις δομές, στην ίδια τη λειτουργία του καπιταλισμού, αλλά «στα γιγαντιαία παπαζήδικα κόλπα των τραπεζικών ομίλων». Υποδεικνύονται και πολιτικά υπεύθυνοι, μέσα από μια άκρατου λαϊκισμού κραυγή: «Ως εδώ με τον Μπαρόζο και τον Τρισέ», οι οποίοι «δεν είχαν καν την ειλικρίνεια του Γκρίνσπαν να πουν ότι πήραν τη ζωή τους λάθος!» Μια μέρα μετά, ο κ. Αλαβάνος έγινε πιο σαφής, παριστάνοντας τον... Γιωργάκη και καταγγέλλοντας ότι η ΕΕ «ακολουθεί μια γραμμή αυτοκαταστροφής», που «οδηγεί τις οικονομίες των χωρών-μελών στην ξέρα!»

Η πραγματικότητα, βέβαια, δείχνει τα ακριβώς αντίδετα απ' αυτά που ισχυρίζεται ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ. Αποκαλύπτει τη λειτουργία του καπιταλισμού και τις βασικές του αντιφάσεις ως αίτια της κρίσης, που δεν ήρθε ως αποτέλεσμα κάποιων λαδεμένων πολιτικών αποφάσεων ή της δράσης των περιβότων golden boys, που βολεύουν μια χαρά ως αποδιοπομπάριο τράγοι. Η πραγματικότητα αποκαλύπτει ότι η ΕΕ και τα κράτη-μέλη της έχουν πολιτική για την κρίση. Ασκούν διαχείριση με τρόπο ώστε να μεταφέρουν όλα τα βάρη στις πλάτες των εργαζόμενων και να διευκολύνουν το κεφάλαιο να επανέλθει σε ομαλές συνθήκες αναπαραγωγής του. Ομως, οι οπορτονιστές τύπου ΣΥΡΙΖΑ προσπαθούν να πείσουν τους εργαζόμενους ότι δεν φταίνε οι καπιταλιστικές δομές, αλλά κάποιες πολιτικές και κάποια πρόσωπα και πως μέσα στο καπιταλιστικό πλαίσιο μπορεί να υπάρξει διέξοδος προς όφελος των εργαζόμενων.

■ Τσιράκια

Αρδρογράφοι με στενές σχέσεις με την Ιπποκράτους (πρώην Χαρ. Τρικούπη) δημοσιεύουν συστηματικά πληροφορίες περί «μυστικών δείπνων» στελεχών του ΠΑΣΟΚ, όπως η Κατσέλη, ο Χρυσοχοΐδης, η Διαμαντοπούλου, η Β. Παπανδρέου) με ομάδες καπιταλιστών «για ανταλλαγή απόψεων και αλληλοενημέρωση». Μεταφέρουν δε απόφεις «πράσινων» στελεχών, σύμφωνα με τις οποίες πριν από δυο-τρία χρόνια οι καπιταλιστές απαξιούσαν ακόμα και να πάνε σε εκδηλώσεις του ΠΑΣΟΚ για την οικονομία, ενώ τώρα είναι αυτοί που οργανώνουν τα «μυστικά δείπνων» και στριμώχνονται για να βρουν μια δέση στο τραπέζι.

Τα πράγματα, βέβαια, δεν είναι ακριβώς έτσι. Σιγά μη πλακώνονται οι καπιταλιστές για να φάνε με τους Πασόκους. Οτι πάνε σε δείπνα, όμως, πρέπει να είναι αληθινό. Γιατί, όμως, τα δημοσιοποιούν, όπως έκαναν μ' αυτό τη Γιωργάκη στη βίλα του Καραμούζη της Eurobank; Γιατί δέλουν να δείξουν ότι οι εκπρόσωποι του μεγάλου κεφάλαιου έχουν προγραμμένη τη ΝΔ και τον Καραμανλή και στρέφονται τώρα προς το ΠΑΣΟΚ. Από την πλουτοκρατία αντλούν δύναμη και όχι από το λαό, όπως φωνάζουν από τα μπαλκόνια. Και πλέον, δεν ντρέπονται να το δείχνουν.

■ Exθρός του κινήματος

Εροντας, γλείφοντας και με τα κέρατά της, η νέα διοίκηση της ΠΟΣΔΕΠ (Πασόκοι, δεξιοί Συνασπισμένοι και μερικοί Νεοδημοκράτες) σπεύδει να δώσει τα διαπιστευτήριά της στην κυβέρνηση και το σύστημα. Ναι στο νόμο-πλαίσιο, ναι στην κατάργηση του ασύλου, ναι στη «Μπολόνια», όχι ακόμα και στην εδιμοτυπική 24ωρη απεργία των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Τα πολλά λόγια είναι φτώχεια. Η ΠΟΣΔΕΠ είναι πλέον εχδρός του φοιτητικού κινήματος και ως τέτοιος πρέπει να αντιμετωπιστεί. Τα διάφορα λαμόγια του «εκσυγχρονισμού» νομίζουν ότι μπορούν να κάνουν «παιχνίδι» μόνα τους, κερδίζοντας πόντους που είχαν χάσει τα προηγούμενα χρόνια, εξαιτίας των απανωτών φοιτητικών κινητοποιήσεων και της δεπτικής ή ουδέτερης στάσης που κρατούσε απέναντί τους η προηγούμενη ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ. Συμπεριφέρονται με την αλαζονεία του νικητή και μ' ένα ρεβανσιστικό πνεύμα, που πρέπει να το πληρώσουν. Το λόγο έχει το φοιτητικό κίνημα.

■ Είναι συνυπεύθυνοι

«Είναι άλλο πράγμα η κριτική που κάναμε στους κουκουλόφρους και άλλο πράγμα να αποδεχτούμε τέτοιους στρατηγικούς σκοπούς που έχει η κυβέρνηση. Στρατηγικοί σκοποί που άλλωστε είναι δωρακισμένοι και στο πλαίσιο της ΕΕ», δήλωσε πρ ημερών η Λ. Παπαρήγα (Ριζοσπάστης, 19.3.09). Εντροπή η ηγεσία του Περισσού, σπεύδει να βγάλει την ουρά της έξω από τα νέα, φασιστικού τύπου, νομοθετικά μέτρα που ετοιμάζεται να πρωθήσει η κυβέρνηση Καραμανλή.

Στη συνείδηση της νεολαίας, όμως, η ηγεσία και τα στελέχη αυτού του κόμματος έχουν ήδη καταγραφεί ως συνυπεύθυνοι. Οι κραυγές τους ενάντια στους «κουκουλόφρους», οι κατασκευασμένες καταγγελίες τους για «ένα κέντρα», που υποκίνησαν και συντόνιζαν τις οργισμένες κινητοποιήσεις του Δεκέμβρη, το λάσπωμα κάθε εξεγερτικής δράσης, η ταύτιση με ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΛΑΟΣ δεν ξεχνιούνται όσες υποκριτικές φωνούλες κι αν ακουστούν τώρα ενάντια στα νέα μέτρα.

Aν το κάποιος επέστρεφε από μακρόχρονη απουσία στην Ελλάδα την περιοδένη Κυριακή και στο αεροδρόμιο έπαιρνε τις εφημερίδες διψασμένος για ενημέρωση, θα έθετε το ερώτημα: πότε γίναμε φασιστική κοινωνία; Ένα μπαράζ δημοσιευμάτων που αναφέροταν σε γκάλοπ έδινε την εικόνα μιας κοινωνίας ανασφαλούς, φοβικής, ρατσιστικής, γεμάτης μίσους για οπιδήπτο το διαφορετικό. Το 70% υπέρ της κατάργησης του πανεπιστημιακού ασύλου και μόνο ένα 24% κατά. Το 77,5% υπέρ της λήψης σκληρότερων νομοθετικών μέτρων και πιο δυναμικής στάσης της αστυνομίας και μόνο ένα 18,5% κατά. Το 72,3% υπέρ της άμεσης απέλασης των λαθρομεταναστών. Συμπεράσματα που σε κάνουν να ανατριχιάζεις, σε συνδυασμό με άλλα, εξίσου ανατριχιαστικά: «Οι Ελληνες φοβούνται τους κακοποιούς περισσότερο από την οικονομική κρίση» (ALCO - «Πρώτο Θέμα»)! Το 61% αισθάνεται ανασφαλές στη γειτονιά που κατοικεί (Public Issue - «Καθημερινή»).

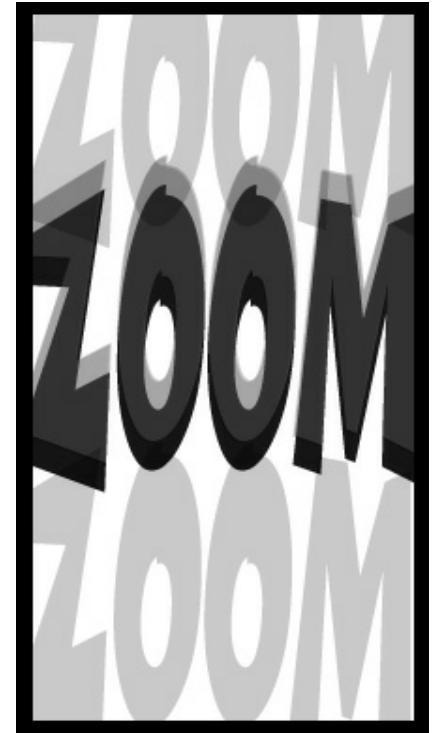
Βεβαίως, εμείς γνωρίζουμε πως τέ-

από ανθρώπους που, παρά τις καλές προθέσεις τους, ογνοούν τις δαιδαλώδεις διαδρομές που ακολουθεί η κοινωνική συνειδηση, τους παράγοντες που τη διαμορφώνουν και τις αντιφάσεις που τη χαρακτηρίζουν.

Περισσότερο ανησυχητικό από τα ανατριχιαστικά που συσσωτά των γκάλοπ, που αύριο μπορεί να είναι διαφορετικά, είναι το γενεσιοναργό αίτιο αυτών των ποσοστών. Η χειραγώηση της λεγόμενης κοινής γνώμης από τα ηλεκτρονικά κυρίως ΜΜΕ, τα οποία χρησιμοποιούν στρατιά ολόκληρη όχι μόνο δημοσιογράφων (που έχουν χάσει την έξωθεν καλή μαρτυρία και για τούτο δεν είναι πάντοτε αποτελεσματικοί), αλλά και πολιτικών, επιστημόνων, διανοούμενων, καλλιτεχνών. Κυριολεκτικά υποβάλλουν τους τηλεθεατές σε λοβιστομή, ενσταλάζοντάς τους αυτό που θέλουν. Οταν μάλιστα το διακύβευμα είναι ισχυρό, η καπτάνια τους παίρνει ολοκληρωτικά χαρακτηριστικά και αναπτύσσεται επί μακρό χρόνο, ώστε να κυριαρχηθεί ο δημόσιος λόγος απ' αυτή και να εξορει-

τή την απόσταση αποφάσισαν να την κάνουν αντίθεση και έβαλαν μπροστά μια καλά μελετημένη γκεμπελίστικη προπαγάνδα. Ανακάτεψαν τα πάντα: εξεγερμένους νεολαίους, μαχητικές αντεξουσιαστικές ομάδες, ένοπλες οργανώσεις, κοινό έγκλημα, μετανάστες κι έφτιαξαν ένα χαρμάνι το οποίο βαφτίστηκε «εχθρός της κοινωνίας» και «πηγή ανασφάλειας». Οι πραγματικές αιτίες της ανασφάλειας του εργαζόμενου, η ανεργία, η φτώχεια, η υπερχρέωση του νοικοκυριού, η περιθωριοποίηση μπήκαν στη μπάντα. Έχθροι κατέστησαν οι «κουκουλοφόροι», οι «τρομοκράτες», οι «γεγκληματίες», οι μετανάστες, το πανεπιστημιακό άσυλο.

Το ερώτημα είναι γιατί αυτή η προπαγάνδα πιάνει εκεί που δεν θα έπρεπε να πιάνει. Το θέμα είναι τεράστιο και

Οψεις του σύγχρονου φασισμού

τοια γκάλοπ περισσότερο φτιάχνουν κλίμα παρά αποτυπώνουν κλίμα. Με τον τρόπο που τίθενται τα ερωτήματα και με την περιρρέουσα ατμόσφαιρα που έχει δημιουργηθεί μεθοδικά τις προηγού-μενες μέρες, συν το απαραίτητο «τσίμπημα» που κάνουν οι εταιρίες, διαφορώνεται το επιθυμητό αποτέλεσμα. Κι ενώ τις προηγούμενες μέρες στον Τύπο κυριαρχούσαν οι επιφυλάξεις και οι καταφρογές του νομικού κόσμου (δικηγορικών συλλόγων και διακεκριμένων θεωρητικών του Ποινικού Δικαίου) για τα νέα κατασταλτικά μέτρα που προανήγγειλε η κυβέρνηση, ξαφνικά το κλίμα γύρισε τούμπα και οι αστοφιλεύθεροι μαζεύτηκαν στο καβούκι τους, κατεβάζοντας τους τόνους. Τώρα το παιχνίδι το κάνουν και πάλι οι τηλεοπτικές, που επικαλούνται τη λαϊκή επιδοκιμασία και κουνούν απειλητικά το δάχτυλο σε όποιον τολμήσει να φελλίσει κάποιους ψύχραιμους συλλογισμούς. Τηρουμένων των αναλογιών, η κατάσταση θυμίζει εκείνο το ζοφερό καλοκαίρι του 2002, όταν οι Ελληνες πολίτες έπρεπε σώνει και καλά να πειστούν ότι οι μεγαλύτεροι εχθροί τους ήταν όσοι συλλαμβάνονταν και κατηγορούνταν σαν μέλη της 17N.

Δεν είναι λίγοι αυτοί που επιλέγουν έναν ελιτιστικό-ατομοκεντρικό (παρά τη συλλογ

KONTRA

Ομηρος στα χέρια εργατών

Στο «Tout Va Bien» του Γκοντάρη, διευθυντής γαλλικού εργοστασίου κρατείται όμηρος από εξοργισμένους απεργούς που ζητούν αυξήσεις και καλύτερες συνθήκες εργασίας. Η ταινία περιγράφει τον απόχρω της εξέγερσης του Μάη του '68. Τέσσερις δεκαετίες μετά, η γαλλική βιομηχανία έρχεται αντιμέτωπη ξανά με τον ίδιο εφιάλτη. Ομως, αυτή τη φορά δεν ξορκίζει το φάντασμα του Μάη, αλλά την πογκόσμια οικονομική κρίση και την πρόσφατη εξέγερση στην υπερπόντια κτήση της Γουαδελούπης. Μέσα στους δύο πρώτους μήνες του 2009 οδηγήθηκαν στη λαιμητόμο της απόλυτης περίπου 170.000 εργαζόμενοι! Το ένα εργοστάσιο μετά το άλλο μειώνουν την παραγωγή τους και πετούν στο δρόμο εργαζόμενους.

Την Τρίτη, στην επιχείρηση 3M, νότια του Παρισιού, απεργοί κράτησαν τον διευθυντή της επιχείρησης όμηρο για όλο το βράδυ. Ήταν η κλιμάκωση του αγώνα των εργαζομένων στην αδιάλλακτη στάση της εργοδοσίας να αφαιρέσει 110 θέσεις εργασίας από τις 235, λόγω... μείωσης της ζήτησης. Οι απεργοί απαιτούσαν να πληρωθούν όλες οι ημέρες της απεργίας, να δοθούν μεγαλύτερες αποζημιώσεις σε όσους τελικά απολυθούν και να βελτιωθούν οι συνθήκες εργασίας σε όσους μείνουν. Το περιστατικό είναι το δεύτερο σε ένα μήνα. Στις 13 Μαρτίου, δυο διευθυντικά στελέχη της Sony κρατήθηκαν όμηροι για παρόμιους λόγους σε κατειλημμένο εργοστάσιο. Η είσοδος του εργοστασίου είχε καλυφθεί με κορμούς δέντρων.

Ενα μήνα μετά, το «θριαμβευτικό» διάγγελμα του Σαρκοζί με τις αόριστες υποσχέσεις του για ενίσχυση του εισοδήματος των γαλλικών νοικοκυριών έχει ξεφύγει εντελώς στα μάτια των γάλλων εργατών. Ο πρόεδρος της Γαλλίας μπορεί να παραβιάζει το Σύμφωνο Σταθερότητας για να επιδοτήσει το γαλλικό κεφάλαιο από τον κρατικό προϋπολογισμό και να δέχεται τη δριμεία κριτική των ευρωπαίων ομολόγων του, αλλά όλα αυτά φαντάζουν τηλεοπτικές σκιαμαρχίες για τον γάλλο εργάτη που αισθάνεται καθημερινά πλέον το φόβο της ανεργίας και της συρρίκνωσης του μισθού του.

Την Πέμπτη 19 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε νέα γενική απεργία που κατέβασε τρία εκατομμύρια μισθωτούς στο δρόμο. Τα αιτήματα των συνδικάτων περιλάμβαναν την αύξηση των κατώτατων μισθών, τον τερματισμό των περιοπών θέσεων στο δημόσιο τομέα και την αύξηση της φορολόγησης του κεφαλαίου. Η συμμετοχή ήταν αρκετά μαζική και συνοδεύτηκε από κάποια απεισόδια στη λήξη της, αλλά μια εικοσιτετράρητη κάθε εξί βδομάδες δεν είναι αρκετή για να αντιμετωπίσει η εργατική τάξη της Γαλλίας τη λαϊλαπτα που καταφέρνει με τρομακτικούς ρυθμούς και ήδη έχει καταστράξει στις φλόγες της χιλιάδες ανέργους. Το ελληνικό παράδειγμα του ασφαλιστικού είναι αρκετά νωπό για να κρίνουμε το βέβαιο της αποτυχίας της τακτικής των 24ωρων εκτονωτικών απεργιών, γιατί περί εκτόνωσης πρόκειται.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν συζητά κλιμάκωση των απεργιών, δεν επιδιώκει να προκαλέσει κανένα ρήγμα στην ταξική συναίνεση. Αντίθετα, ξεκαθάρισε πως επιλέγει την τακτική των διαδηλώσεων, μεταφέροντας το κέντρο βάρους από τον ουσιαστικό αγώνα στην επιδειξη πολιτικής ισχύος, όπως κατέστη σαφές από δηλώσεις του γενικού γραμματέα της CGT Φρανσουά Τιμπό. Οι καταλήψεις εργοστασίων, η απεργία διαρκείας, και η ομηρία στελεχών της εργοδοσίας είναι τακτικές που την τρομάζουν. Είναι, όμως, σήγουρα οι μοναδικές συνταγές για την επιτυχία, όταν το κεφάλαιο είναι πλέον εντελώς αδιάλλακτο και αδυσώπητο στην πρόθεσή του να εξασφαλίσει και το τελευταίο περιθώριο κέρδους σε μια αγορά που συνεχώς στενεύει λόγω της κρίσης.

■ Αποχαρακτηρισμός Γης Υψηλής Παραγωγικότητας

Το σκάνδαλο συνεχίζεται

Ηαμαρτωλή ιστορία του αποχαρακτηρισμού της γης υψηλής παραγωγικότητας συνεχίζεται στο υπουργείο Γεωργίας, παρά τις συνεχείς αποκαλύψεις μας, τις καταγγελίες κατοίκων από διάφορες περιοχές της Ελλάδας και τη σθεναρή αντίσταση του τμηματάρχη της Διεύθυνσης Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος (ΔΧΠΠ) Α. Κατζηλάκη. Συνεχίζεται, γιατί αυτό θέλει η πολιτική ηγεσία του υπουργείου (πρώην και νυν) και γιατί βρέθηκαν οι καλοθελητές (και γιέσμεν) υπηρεσιακοί παράγοντες που εφαρμόζουν πιστά τις εντολές της, οι οποίοι έχουν παροπλίσει τον αρμόδιο (και γνώστη του συγκεκριμένου αντικειμένου), υπηρεσιακό παράγοντα. Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας επιμένει, γιατί θέλει να νομιμοποιήσει την αντιουνταγματική διάταξη νόμου του 2005, σύμφωνα με την οποία έχουν παροπλίσει τον αρμόδιο (και γνώστη του συγκεκριμένου αντικειμένου), υπηρεσιακό παράγοντα. Η πολιτική ηγεσία της ΔΕΕΔΑ και αποφάσισε να συγκροτήσει 17μελή επιτροπή για να καθορίσει υποτίθεται τους όρους κατάταξης της γης σε γη υψηλής ή μη παραγωγικότητας.

Διακοσμητική επιτροπή

Αρχικά ξαφνιαστήκαμε με τη συγκρότηση αυτής της επιτροπής και υποθέσαμε ότι ο υπουργός θέλει μ' αυτή την επιτροπή (στην οποία δεν συμμετέχει ο καθ' ύλην αρμόδιος και «αντιρρησίας» τμηματάρχης) να νομιμοποιήσει τόσο τους παράνομους αποχαρακτηρισμούς εκτάσεων υψηλής παραγωγικότητας αποτελεί αρμοδιότητα της ΝΕΧΩΠ και της Διεύθυνσης Αγροτικής Ανάπτυξης (ΔΑΑ). Στην απάντηση αυτή περιέχονται και πολλά ψέματα. Θα σταθούμε μόνο στο ψέμα ότι οι εργασίες της επιτροπής δεν ολοκληρώθηκαν. Ο κύριος αυτός (εκφρασμένη επιθυμία του είναι να γίνει προϊστάμενος με τη βιούλα του υπηρεσιακού συμβουλίου) κάνει μόνο εκείνες τις ενέργειες (αδιαφορώντας για τη νομιμότητά τους) που είναι αρεστές στον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Ερευνας και Εφορμογών (ΓΔΕΕ). Γ' αυτό ψεύτηκε, ενώ γνώριζε ότι η συγκεκριμένη επιτροπή έπαιψε να λειτουργεί από τον Απρίλιο του 2008. Ετοιμάστηκε, όταν έπαιψε να απαντήσει ο προϊστάμενος, έτοιμης να παραβάση καθηκόντος, μετά από μήνυση που υπέβαλε ο Α. Κατζηλάκης.

Τη συγκρότηση, πρώτο για να απαντά στις αιτίασεις των περιφερειακών υπηρεσιών και στις διαμαρτυρίες των κατοίκων και δεύτερο γιατί προσδοκούσε ότι οι διάφοροι καθηγητάδες θα γνωμοδοτούσαν κατά το δοκούν. Το τελευταίο δεν του βγήκε τελικά και η επιτροπή αυτή παροπλίστηκε. Αυτό φυσικά δεν το μάθαμε από τους ίδιους και με την θέλησή τους. Θέσαμε ότι η επιτροπή αυτή που, ενώ έχει χρόνο ζωής μέχρι τις 18 Δεκέμβρη του 2008, συνεδρίασε μόνο δύο φορές (29/1/2008 και 23/4/2008), δεν έβγαλε πόρισμα, ενώ δεν παρατάθηκε ο χρόνος λειτουργίας της!

Οι αποχαρακτηρισμοί συνεχίζονται

Το φθινόπωρο του 2008, κάτοικοι από το Δήμο Μουζακίου Καρδίτσας κατήγγειλαν στη ΔΧΠΠ, ανάμεσα στ' άλλα, ότι η Νομαρχιακή Επιτροπή Χωροταξίας και Περιβάλλοντος (ΝΕΧΩΠ) εισηγήθηκε θετικά για την εγκατάσταση εργοταξίου παρασκευής ετοιμού σκυροδέματος σε μια περιοχή που χαρακτηρίστηκε από την ίδια ως γη υψηλής παραγωγικότητας. Αυτή τη φορά, ο αι προϊστάμενος αναγκάστηκε να δώσει στον Α. Κατζηλάκη το έγγραφο των κατοίκων της Καρδίτσας για να απαντήσει αυτός. Ο Α. Κατζηλάκης απάντησε, όμως ο αι προϊστάμενος τού ακύρωσε την απάντηση, με την προσθήκη μιας παραγράφου που το πνεύμα της είναι ότι μέχρι να καθοριστούν τα κριτήρια κατάταξης της γης υψηλής παραγωγικότητας αρμόδιες αρχές είναι οι ΝΕΧΩΠ και ΔΑΑ. Η μεν

δύο γεωτρήσεις, από τις οποίες υδροδοτούνται οι κάτοικοι του Μουζακίου, και κατοικημένη περιοχή στα 100 μέτρα.

Από τη ΔΧΠΠ απάντησε, στις 3 Νοέμβρη του 2008 ο αι προϊστάμενος Αθ. Παπαθεοδώρου. Στην αρχή της απάντησής του γνωστοποιεί στους κατοίκους, ότι η ΝΕΧΩΠ είναι αρμόδια για τη διατύπωση αποψής για κάθε περιβολοντικό και χωροταξικό θέμα. Στη συνέχεια τους αναφέρει, ότι με Κοινή Υπουργική Απόφαση θα καθοριστούν τα κριτήρια για την κατάταξη της γης ως υψηλής ή μη παραγωγικότητας. Στη συνέχεια τους αναφέρει, ότι η ΚΥΑ αυτή δεν εκδόθηκε γιατί οι εργασίες της 17μελούς επιτροπής δεν ολοκληρώθηκαν ακόμη και καταλήγει ότι ο χαρακτηρισμός της γης ως υψηλής παραγωγικότητας αποτελεί αρμοδιότητα της ΝΕΧΩΠ και της Διεύθυνσης Αγροτικής Ανάπτυξης (ΔΑΑ). Στην απάντηση αυτή περιέχονται και πολλά ψέματα. Θα σταθούμε μόνο στο ψέμα ότι οι εργασίες της επιτροπής δεν ολοκληρώθηκαν. Ο κύριος αυτός (εκφρασμένη επιθυμία του ΣΕΕΔΔ μαζί του, δεν τον είδαμε και πολύ ζεστό. Γιατί ο ρόλος του ΣΕΕΔΔ είναι να κάνει επιφανειακούς και για τα μάτια ελέγχους των πράξεων και παραλείψεων της δημόσιας διοίκησης.

Ο γενικός επιθεωρήτης Δημόσιας Διοίκησης Λ. Ρακιντζής ενημερώθηκε από εμάς για τα καταγγελόμενα το Δεκέμβρη του 2008. Ενώ του επισημάναμε, ότι η 17μελής επιτροπή στην ουσία δεν λειτούργησε και δεν έβγαλε πόρισμα, ότι συνεχίζεται το παρόπλισμό του Α. Κατζηλάκη και ενώ τον καλέσαμε να επικοινωνήσουν τόσο αυτός όσο και το ΣΕΕΔΔ μαζί του, δεν τον είδαμε και πολύ ζεστό. Γιατί ο ρόλος του ΣΕΕΔΔ είναι να κά

Οπροηγούμενος υπουργός Γεωργίας συνήθιζε, κατά τη διάρκεια των περιοδειών του στην περιφέρεια να εξαγγέλλει διάφορα εγγειοβελτιωτικά έργα, χωρίς να έχουν γίνει ακόμη οι σχετικές προκηρύξεις διαγωνισμών, για να δημιουργεί την εντύπωση στους αγρότες και στους εργαζόμενους των πόλεων ότι η κυβέρνηση και ο ίδιος προσωπικά ενδιαφέρονται για την επίλυση του προβλήματος της λειψυδρίας που παρατηρείται κατά τους θερινούς μήνες στον αγροτικό τομέα και που έχει επιπτώσεις και στην υδροδότηση των πόλεων. Λειψυδρία παρατηρείται ακόμη και σε περιοχές όπου έχουμε πολλές βροχοπτώσεις και το νερό τους χύνεται στη θάλασσα, λόγω έλλειψης έργων. Στα βήματα του Α. Κοντού βαδίζει και ο διάδοχός του Σ. Χατζηγάκης.

Συνάντησε στην Τρίπολη

Τα νερά χάνονται στη θάλασσα κι αυτοί τάζουν έργα

τους αγροτοπατέρες, προκειμένου να δικαιολογηθεί για την καθυστέρηση στην εξειδίκευση των μέτρων που αφορούν τους αγρότες της Πελοποννήσου και συμπεριλήφθησαν στο πακέτο των 425 εκατ. ευρώ. Πονηρά σκεπτόμενος ο Σ. Χατζηγάκης είπε μέσα του: Δεν εξαγγέλλω και εγώ μερικά εγγειοβελτιωτικά έργα προκειμένου να καλύψω την ανακολουθία μου; Εξήγγειλε, λοιπόν, πέντε έργα, από ένα στους νομούς Λακωνίας, Μεσσηνίας, Αρκαδίας, Αργολίδας και Κορινθίας, συνολικού προϋπολογισμού 225,4 εκατ. ευρώ, που αποτελεί το 50% περίπου της συνολικά εγκριθείσας δαπά-

νης (εθνικής και κοινοτικής) του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης (ΠΑΑ). Από τα έργα αυτά έχουν προκηρυχθεί μόνο τα τρία, για τους νομούς Λακωνίας, Μεσσηνίας και Κορινθίας, συνολικού ύψους, σύμφωνα με τις διακηρύξεις, 133,9 εκατ. ευρώ. Για τα έργα αυτά ο Σ. Χατζηγάκης έδωσε νούμερο μεγαλύτερο κατά 28,53 εκατ. ευρώ. Για τα έργα του Ανάβαλου στο νομό Αργολίδας, ο υπουργός ανακοίνωσε ως δαπάνη τα 26,08 εκατ. ευρώ, ενώ ο προκάτοχός του την είχε ανεβάσει στα 40,5 εκατ. ευρώ. Το αναφέρουμε για να κρίνετε το βαθμό αξιοπιστίας των εξαγγελόμενων από

τους υπουργούς έργων. Ας έρθουμε, όμως, στο πολύ σημαντικό θέμα των εγγειοβελτιωτικών έργων που πρέπει να γίνουν για να λυθεί το πρόβλημα της λειψυδρίας στον αγροτικό τομέα κατά τους θερινούς μήνες, ακόμη και στις περιοχές όπου είναι πολλές και πικνές οι βροχοπτώσεις.

Στο Γ' ΚΠΣ οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ είχαν εγκρίνει 243,62 εκατ. ευρώ για εγγειοβελτιωτικά έργα, εκ των οποίων τα 101,98 εκατ. ευρώ αφορούσαν πληρωμές για έργα που είχαν εγκριθεί και δεν είχαν ολοκληρωθεί στη Β' προγραμματική περίοδο και τα 141,64 εκατ. ευρώ νέα έρ-

γα. Τα ποσά αυτά στη συνέχεια μειώθηκαν. Στις 15 Μάρτιου του 2007, η κυβέρνηση της ΝΔ μείωσε αυτό το ποσό κατά 27,87 εκατ. ευρώ. Μέχρι τότε είχαν απορροφηθεί μόνο τα 81,89 εκατ. ευρώ. Αντιλαμβάνεστε, ότι υπάρχει πλήρης δρόμος ακόμη για να ολοκληρωθούν τα έργα που είναι 39. Μ' αυτά τα έργα, όταν ολοκληρωθούν, θα αρδευτούν άλλα 521.000 στρέμματα, έκταση πολύ μικρή, αν αναλογιστούμε ότι στην Ελλάδα, σε σύνολο καλλιεργούμενης έκτασης 34.250.000 στρέμμάτων, οι αρδευόμενες εκτάσεις ανέρχονται σε 11.748.750 στρέμματα (τα στοιχεία είναι επίσημα του υπουργείου Γεωργίας). Δεν διευκρινίζουν αν μέσα σ' αυτά συμπεριλαμβάνονται και τα 521.000 του Γ' ΚΠΣ.

Ηδη πέρασαν τα δύο από τα εφτά χρόνια της Δ' προγραμματικής περιόδου (2007-2013) και δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί όλοι οι διαγωνισμοί προκήρυξης των έργων. Ετσι, είναι βέβαιο ότι θα δημιουργηθεί πρόβλημα απορρόφησης και μ' αυτά τα έργα, που κυμαίνονται από 23 έως 29, ανάλογα με την κοινοτικό προϋπολογισμό, όπως τα παρουσιάζουν οι ευρωλόγοι και ευρωλιγούρηδες.

Βιντεοπροβολές και τον Απρίλη

Εάν όλοι οι αγρότες πληρωθούν σύμφωνα με την απόφαση του Σ. Χατζηγάκη, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ (23.2.09), τότε από το πακέτο των 425 εκατ. ευρώ θα μείνουν μόνο 112,54 εκατ. ευρώ, ξεπερνώντας τις αρχικές δαπάνες (που είχε εξαγγελεί ο υπουργός στις 22.1.09) κατά 129,76 εκατ. ευρώ. Από τα 112,54 εκατ. ευρώ που θα μείνουν θα πρέπει να δοθούν 50 εκατ. για ελαιόλαδο και ελιές, 87,3 εκατ. για οπωροφόρα δέντρα και 100 εκατ. για την κτηνοτροφία και άλλα αγροτικά προϊόντα. Απαιτούνται λοιπόν 237,3 εκατ. ευρώ για να δοθούν οι αποζημιώσεις, ενώ έχουν μείνει μόνο 112,54 εκατ. Δημιουργείται, λοιπόν, ένα άνοιγμα 124,76 εκατ. ευρώ για να δοθούν οι αποζημιώσεις που εξαγγέλθηκαν στις 22.1.09. Τι θα γίνει μ' αυτό το άνοιγμα;

Με το αρχικό ποσό των 50 εκατ. ευρώ για το ελαιόλαδο και τις ελιές θα έπαιρναν οι ελαιοπαραγωγοί ένα 20λεπτο αύξηση. Τώρα, ο Σ. Χατζηγάκης τους υποσχέθηκε άλλα 25 εκατ. ευρώ. Το ποσό αυτό δίνει αύξηση ένα 10λεπτο ανά κιλό. Μιλάμε για ποσό εξευτελιστικό. Εάν εκταμιεύθουν τα 75 εκατ. ευρώ, τι ποσό θα μείνει για τα οπωροφόρα και την κτηνοτροφία; Θα μείνουν 37,54 εκατ. ευρώ για να καλύψουν ανάγκες 187,3 εκατ. ευρώ! Τι θα γίνει, δεδομένου ότι ο Σ. Χατζηγάκης στη συνέντευξη που έδωσε στις 20 Μάρτη απάντησε με κατηγορηματικό τρόπο, ότι δεν πρόκειται να αυξηθεί το κονδύλι του πακέτου των 425 εκατ. ευρώ; Απλά, θα κοπούν από τους αγρότες 150 εκατ. ευρώ!

Στην ίδια συνέντευξη, ο υπουργός Γε-

ωργίας ρωτήθηκε και για τη δήλωση του Γ. Σουφλιά, ότι θα γίνει υπουργείο Περιβάλλοντος στο οποίο θα μεταφερθεί και η αρμοδιότητα για τα δάση. Απάντησε ότι ο ίδιος δεν αγωνίζεται για καρέκλες και καλώς να μεταφερθεί σ' αυτό το υπουργείο η αρμοδιότητα για τα δάση. Επιβεβαίωσε ότι για μια φορά ακόμη την εκτίμησή μας, ότι το ποθετήθηκε στο υπουργείο Γεωργίας γιατί είναι πολιτικός φίλος του Σουφλιά, ότι γ' αυτόν απ' όλα τα θέματα του υπουργείου έχουν προτεραιότητα τα δάση και η δασική πολιτική, επειδή ο Σουφλιάς ήθελε ένα δικό του άνθρωπο στο υπουργείο Γεωργίας, για να μην αντιμετωπίσει τα προβλήματα που αντιμετωπίσει στην πρώτη περίοδο της Νεοδημοκρατικής διακυβέρνησης.

Συγκρούσεις Παλαιοιστινών-Σιωνιστών στο Ισραήλ

Την περασμένη Τρίτη, στην πόλη Um Al-Faham του Ισραήλ, ακροδεξιοί σιωνιστές επιχείρησαν να κάνουν πορεία για να ταπεινώσουν την παλαιοιστινική πλειοψηφία της πόλης. Οι λεγόμενοι «ισραηλινοί άραβες», οι Παλαιοιστίνοι που ζουν υπό την κατοχή του Ισραήλ από το 1948, είναι πολύτες τρίτης κατηγορίας του Ισραήλ. Από το '48 υφίστανται τρομακτικές διώξεις και διακρίσεις με στόχο την απομάκρυνση τους από την πατρώδη γη τους. Αυτή τη φορά σιωνιστική ομάδα ακροδεξιών θελήσει να παρελάσει στην πόλη για να δειξει την πυγμή της και την αποφασιστικότητά της απέναντι στους «προδότες» (όπως αποκαλούν, ευθέως πλέον, και μέλη της Κνεσέτ) παλαιοιστινιούς κατοίκους του Ισραήλ.

Δυόμισι χιλιάδες μπάτσοι του Ισραήλ τους συνόδευαν στην προμακριά τους εγγειοβελτιωτικά έργα, πλούτος την πόλη.

Οι παλαιοιστίνοι κάτοικοι της πόλης κατέβηκαν σε γενική απεργία την ημέρα της πορείας τους κατέβηκε με παλαιοιστινι-

μαρτυρηθούν. Οι συμπλοκές μεταξύ των μπάτσων του Ισραήλ και της νεολαίας της πόλης δεν άργησαν να έρθουν. Πλαστικές σφράιρες και χημικά ήταν η απάντηση στις αμετρητής πέτρες της νεολαίας που κατέβηκε με παλαιοιστινι-

κές σημαίες και μαντίλες. Οι φασίστες, βέβαια, δεν τόλμησαν να αντιπαρατεθούν μόνοι τους με τους ντόπιους και δεν μπόρεσαν καν να μπουν στην πόλη. Εκαναν μια σύντομη βόλτα στα περίξ.

Στην Um Al-Faham, σύμφωνα με παλαιοιστινικές πηγές, συγκεντρώθηκαν κατά τη διάρκεια των χρόνων Παλαιοιστίνοι των κατεχόμενων του '48 από διαφορετικές περιοχές, που δεν άντεχαν μόνοι τους την πίεση του σιωνιστικού κράτους. Η πόλη αυτή είναι για τους Παλαιοιστίνους σύμβολο της αντίστασης στον ξεριζωμό από την ιστορική Παλαιοιστίνη. Αντίστοιχα για τους φασίστες του Ισραήλ και για το ίδιο το σιωνιστικό κράτος η πόλη αυτή είναι ένα μεγάλο αγάθι στα νώτα τους.

κτακτο στρατοδικειο No 5

■ 42η συνεδρίαση

Δευτέρα, 23.3.09

Με την έναρξη της συνεδρίασης ο Κανάς δήλωσε ότι η πρόεδρος μεροληπτεί σε βάρος του, διότι απαντώντας σε προηγούμενη δήλωσή του είχε αναφερθεί στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, γεγονός που υποδηλώνει ότι προεξοφλεί την καταδίκη του από το παρόν δικαστήριο και τον Αρειο Πάγο. Η πρόεδρος απάντησε με τον τρόπο του... Μαργαρίτη: Δεν θ' αποφασίσω αν δεν ακούσω και τον τελευταίο συνήγορό σας. Πειστική απάντηση, όμως, στην παρατήρηση του Κανά (παρατήρηση που είχαμε κάνει και εμείς στο ρεπορτάζ μας από εκείνη τη συνεδρίαση) δεν έδωσε. Υποστήριξε ότι μιλήσει για το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο επειδή είχε μιλήσει ο Κανάς ή ο Α. Κωνσταντάκης, όπως θύμισε η Ε. Αθανασάκη. Εκείνο που είχε πει η πρόεδρος ήταν σαφές. Εψεξε τον Κανά ότι μιλάει με ανοίκειο τρόπο στο δικαστήριο και αυτά θα τα διαβάσει και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Ε, αυτό προϋποθέτει καταδίκη. Δε χωρά δεύτερη ερμηνεία.

Η διορισμένη συνήγορος του Κ. Αγαπίου δήλωσε ότι δεν είναι έτοιμη να συμμετάσχει στη δίκη και δεν θέλει να είναι διακοσμητικό στοιχείο. Η πρόεδρος είχε έτοιμη την απάντηση: Θα προετοιμαστεί από Τετάρτη μέχρι Παρασκευή που δεν θα έχουμε συνεδρίαση! Της ζήτησε, δηλαδή, να παραρημένει ως διακοσμητικό στοιχείο στη δίκη, προκειμένου να συνεχιστεί πάση θυσία η διαδικασία. Και η συνήγορος δέχτηκε! Ο Δ. Τσοβόλας παρατήρησε ότι αυτό δεν είναι δικονομικά σωστό και η πρόεδρος το μόνο που βρήκε να τεί είναι πως πρέπει να υπάρχει καλή πίστη και εμπιστοσύνη στο δικαστήριο!

Οι δυο μάρτυρες που προσήλθαν, από εκείνους που είχαν κληθεί για την τοποθέτηση εκρηκτικού μηχανισμού

στην Α' Εφορία Κεφαλαίου το 1987, είτε δεν θυμούνταν απολύτως τίποτα είτε περιέγραψαν θολά κάποιες μικροζημές από μια έκρηκη μικρής ισχύος που έγινε νύχτα, χωρίς να κινδυνέψει κανένας. Ο Μπαλάσκας (διορισμένος Αγαπίου), για να δείξει ότι τάχα παρακολούθησε τη δίκη και συμμετέχει, έκανε ερωτήσεις στον πρώτο μάρτυρα ζήτωντας να του εξηγήσει αν η ενέργεια ήταν τρομοκρατική ή πολιτική διαμαρτυρία! Ο Χρ. Τσιγαρίδας, διακοπτόμενος συνεχώς από την πρόεδρο, είπε πως ο Κ. Αγαπίου έχει δηλώσει πως δεν ανογνωρίζει ως συνήγορό του τον Μπαλάσκα και αν αυτός θέλει να παριστάνει τον συνήγορο, καλά θα κάνει να μην κάνει ερωτήσεις που αφορούν αυτόν. Ο διορισμένος πήγε να σηκώσει τους τόνους, αλλά ο Χρ. Τσιγαρίδας δεν του άφησε περιθώρια: Πρέπει να καταλάβεις ότι άλλο Αγαπίου και άλλο Βαβύλης. Ο διορισμένος άρχισε να απολογείται ότι δεν έχει σχέση με τον Βαβύλη, η πρόεδρος παρενέβη φωνάζοντας ότι κακώς απολογείται, ο Χρ. Τσιγαρίδας σε έντονο ύφος είπε πως ο διορισμένος ξέρει καλά τι εννοεί και το αποτέλεσμα ήταν στον επόμενο μάρτυρα ο διορισμένος να μην κάνει τις ίδιες ερωτήσεις.

Αφού αναγνώστηκαν τα έγγραφα της συγκεκριμένης υπόθεσης, ο Δ. Τσοβόλας υπέβαλε αίτημα ανάκλησης της παρεμπίτουσας απόφασης του δικαστήριου για την ανάγνωση των καταθέσεων των Ντε Μαρσέλους, σημειώνοντας ότι η άρνηση των δύο μαρτύρων να προσέλθουν να καθέσουν συνιστά κλασική περίπτωση απειθείας, αφού δεν είναι αδύνατη η προσέλευση των μαρτύρων. Ο Δ. Τσοβόλας αναφέρθηκε σε σωρεία αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστήριου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που θεωρούν ότι είναι υπέρτατο το δικαίωμα του κατηγορούμενου να εξετάζει τους μάρτυρες στο ακροστήριο. Αποφάσεις οι οποίες έχουν υποστηριχτεί με σωρεία άρθρων των ειδικών της θεωρίας στα νομικά περιοδικά. Επίσης, συμπλήρωσε ότι οι καταθέσεις των Ντε Μαρσέλους λήφθηκαν

σε άσχετο χρόνο, χωρίς να έχει αισκηθεί δίωκη κατά των συγκεκριμένων κατηγορούμενων, και για τούτο δεν επιτρέπεται η ανάγνωσή τους.

Ο διορισμένος Μπαλάσκας, είπε ότι πριν μιλήσει για το αίτημα ανάκλησης, θέλει να σχολιάσει την προκήρυξη του ΕΛΑ, η οποία είχε ανογνωστεί. Ο Χρ. Τσιγαρίδας, διακοπτόμενος συνεχώς από την πρόεδρο, είπε πως ο Κ. Αγαπίου έχει δηλώσει πως δεν ανογνωρίζει ως συνήγορό του τον Μπαλάσκα και αν αυτός θέλει να παριστάνει τον συνήγορο, καλά θα κάνει να μην κάνει ερωτήσεις που αφορούν αυτόν. Ο διορισμένος πήγε να σηκώσει τους τόνους, αλλά ο Χρ. Τσιγαρίδας δεν του άφησε περιθώρια: Πρέπει να καταλήξει ότι δεν θέλει ο κατηγορούμενος τον οποίο εκπροσωπεί (!!) να γίνει το εξιλαστήριο όμως. Στη συνέχεια είπε μερικές αιριστολογίες για την ανάκληση της απόφασης για τους Ντε Μαρσέλους χωρίς να εισφέρει ίχνος νομικής επιχειρηματολογίας.

Η δεύτερη διορισμένη συνήγορος είπε και πάλι ότι δεν έχει ολοκληρώσει τη μελέτη της δικογραφίας και η πρόεδρος, κάνοντας την ανάγκη φιλοτιμία, ζήτησε από τον εισαγγελέα να επιφυλαχθεί, μέχρι να τοποθετηθεί και αυτή η συνήγορος. Σώθηκαν έτσι τα δικονομικά προσχήματα, όμως η ουσία παραμένει και το δικαστήριο κάνει πως δεν τη βλέπει: ο Αγαπίου είναι άρρωστος και αντί να αναβάλλουν τη δίκη, του στερούν στοιχειώδη δικαιώματα, μόνο και μόνο επειδή θελουν σώνει και καλά να ολοκληρώσουν τη δίκη τώρα.

Το αίτημα στήριξε και η υπεράσπιση Κανά, επισημαίνοντας ότι η υπόθεση έτσι όπως έχει έρθει στο δικαστήριο είναι ενιαία, επομένως υπάρχει έννομο συμφέρον και για τον Κανά. Ο Μ. Καλογήρου σημείωσε ακόμη ότι η απουσία του Κ. Αγαπίου από τη δίκη τον εμποδίζει από το να σχολιάσει αυτές τις καταθέσεις.

Ο Χρ. Τσιγαρίδας είπε ότι, χωρίς να θέλει να εκπροσωπηθεί τον Κ. Αγαπίου, θυμίζει πως ο ίδιος είχε δηλώσει πως δεν φοβάται τις καταθέσεις, αλλά αντιτάχθηκε στην ανάγνωσή τους

για λόγους αρχής. Και για να φανεί πόσο σημαντικά είναι τα θέματα αρχής για τον Αγαπίου, θύμισε ότι αυτός έμεινε 2,5 χρόνια στη φυλακή, αρνούμενος να υποβάλει αίτηση αποφυλάκισης, γιατί θεωρούσε ότι έπρεπε να τον βγάλει μόνη της η αστική Δικαιοσύνη. Σε ότι αφορά τις καταθέσεις των Ντε Μαρσέλους, θύμισε ότι αυτοί δεν τις έδωσαν άντας στη φυλακή, αλλά είχαν κάνει συμφωνία με τις ελβετικές αρχές και κατέθεταν στο πλαίσιο αυτής της συμφωνίας.

Η Ερ. Αθανασάκη παρατήρησε ότι είναι απαράδεκτο να μιλούν εξ ονόματος του Κ. Αγαπίου δικηγόροι που δεν τον έχουν καν συναντήσει για να τους πει αν δέχεται να τους εκπροσωπήσει. Οταν η πρόεδρος τη ρώτησε τι την ενδιαφέρει αυτή για τον Αγαπίου (!!), απάντησε λογικότατα ότι σ' αυτή τη δίκη όλο «πάνε πακέτο» και γ' αυτό ότι αφορά τον Αγαπίου αφορά όλους.

Η διορισμένη συνήγορος επανέλαβε ότι δεν έχει ολοκληρώσει τη μελέτη της δικογραφίας και η πρόεδρος, κάνοντας την ανάγκη φιλοτιμία, ζήτησε από τον εισαγγελέα να επιφυλαχθεί, μέχρι να τοποθετηθεί και αυτή η συνήγορος. Σώθηκαν έτσι τα δικονομικά προσχήματα, όμως η ουσία παραμένει και το δικαστήριο κάνει πως δεν τη βλέπει: ο Αγαπίου είναι άρρωστος και αντί να αναβάλλουν τη δίκη, του στερούν στοιχειώδη δικαιώματα, μόνο και μόνο επειδή θελουν σώνει και καλά να ολοκληρώσουν τη δίκη τώρα.

Η δίκη διακόπηκε για αύριο στις 11, οπότε θα εξεταστούν μάρτυρες για κάποιες υποθέσεις εκρήξεων.

■ 43η συνεδρίαση

Τρίτη, 24.3.09

«Κουτσή» συνεδρίαση η σημερινή, αφού ήταν να αρχίσει στις 11 και άρχισε στις 11:20, λόγω απασχόλησης του διορισμένου Μπαλάσκα. Η δεύ-

τερη διορισμένη, όπως έχουμε γράψει, είναι ακόμη και τυπικά ωσεί παρούσα (ουσιαστικά θα είναι μέχρι το τέλος της δίκης, όπως και ο Μπαλάσκας, αφού δεν έχουν έρθει σε καμιά επιφαρέ με τον Κ. Αγαπίου).

Οι μάρτυρες ήταν μια από τα δια. Κάποιοι δεν θυμούνταν καν την έκρηξη, κάποιοι θυμούνταν θολά, τίποτα δεν είχαν να καταθέσουν για τους κατηγορούμενους. Ο εισαγγελέας προσπάθησε, βέβαια, να βγάλει από τους μάρτυρες καταθέσεις για μεγάλες ζημιές και κίνδυνο για ανθρώπους, αλλά δεν του προέκυψε. Επι, ενοχλήθηκε φανερά που τέως προσωπάρχης του υπουργείου Υγείας δήλωσε ότι δεν υπήρξε κανένας κίνδυνος για ανθρώπους που περνούσαν από την Αριστοτέλους, αφού η έκρηξη έγινε στο εξωτερικό του κτηρίου και έσπασε μόνο μια βίτρινα. Τα ίδια έγιναν αργότερα με άλλο μάρτυρα, για άλλη ενέργεια. Μολονότι από τη δικογραφία προέκυπτε σακφώς ότι είχε υπάρχει προειδοποιητικό τηλεφώνημα και ο χώρος είχε εκκενωθεί, ο εισαγγελέας επέμενε προκλητικά να ρωτάει με διάφορα «αν», για να βγάλει σώνει και καλά ότι υπήρξε και κίνδυνος για ανθρώπους. Η προσπάθεια αυτή, πέρα από την προκλητικότητά της, καταντά και γελοία.

Ο Κανάς, σε μια από τις συνηθισμένες δηλώσεις του, μιλήσει και για «κατασκευασμένα μέλη του ΕΛΑ». Ο Χρ. Τσι

Εικονική πραγματικότητα οι θέσεις των εισακτέων

Μπορεί να μην σας δίνουμε αύξηση, μπορεί να συνηγορούμε στην εφαρμογή των ελαστικών μορφών απασχόλησης από τον εργοδότη σας (ας όψεται η οικονομική «ύφεση»), μπορεί..., μπορεί..., άλλα προσφέρουμε στα παιδιά σας 88.262 θέσεις για τα Πανεπιστήμια, τα ΤΕΙ, τις Στρατιωτικές Σχολές, τις Σχολές Μπάτσων (πολύ περιζήτητες τα τελευταία χρόνια, λόγω της υποχώρησης του κινήματος και της ταξικής συνειδήσης κυρίως και όχι λόγω της οικονομικής ανέχειας, που πάντα κατέτρωγε τα λαϊκά στρώματα) και τις

Ακαδημίες του Εμπορικού Ναυτικού, τον μεγαλύτερο αριθμό θέσεων απ' όλες τις προηγούμενες χρονιές! Αυτό μοιάζει να λέει η κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας στους ελληνες εργαζόμενους, ξέροντας ότι έχουν διακαή πόθο (και το έχουν αποδείξει, διατηρώντας τον αλώβητο, παρά τα σαράντα κύματα των «μεταρρυθμίσεων», που στόχο είχαν το συντριπτικό του χτύπημα) να δουν τα παιδιά τους στο Πανεπιστήμιο. Άλλωστε, η αναγγελία αυτή ταιριάζει και με την διαφημιζόμενη «ελεύθερη πρόσθιαση», τα σκαριά της οποίας μπαίνουν δήθεν τώρα στο τραπέζι του «διαλόγου» και την οποία κόπτεται να νομοθετήσει η κυβέρνηση. Και φριγουράρει ως φιλονεολαϊστικό μέτρο, μιας και το παρελθόν -ο εξεγερτικός Δεκέμβρης- αλλά και το μέλλον -οι ευρωειλογές- είναι κοντά.

Η κυβέρνηση ξέρει, άλλωστε, πολύ καλά, ότι αυτή η εξαγγελία δεν κοστίζει και ότι οι προσφερόμενες θέσεις είναι μια εικονική προγματικότητα. Ο «ανώτατος αριθμός εισακτέων», τα θέματα «διαβαθμισμένης δυσκολίας» και το βαθμολογικό πλαφόν της βάσης του 10, θα κάνουν και πάλι το θαύμα τους, όπως όλα τα προηγούμενα χρόνια. Ο μεν «ανώτατος αριθμός ει-

σακτέων», γιατί επιτρέπει να μην κολύπτονται όλες οι προσφερόμενες θέσεις, αφού απλά αποτελεί την οροφή, στην οποία αναγκαστικά δεν πρέπει να φθάσουν όλοι, τα δε «θέματα διαβαθμισμένης δυσκολίας», που διαλέγουν τα σημεία στα οποία θα τοποθετηθούν οι τορπίλες και η βάση του 10, γιατί αποτελούν το μέσον ώστε να πετσοκοπούν δεκάδες χιλιάδες μια κι έξω (η βάση του 10) και χιλιάδες να βρεθούν παρασάγγοις μακριά από τη σχολή της πρώτης προτίμησής τους. Που πολλές φορές, όταν είναι κάπου στη μακρινή επαρχία, είναι και απαγορευτική λύση για τα παιδιά των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, που δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στα έξοδα φοίτησης. Και όλα αυτά, βεβαίως, στεφανωμένα με το

μύθο της «αξιοκρατικής» επιλογής και νομιμοποιημένα στη συνειδηση της κοινωνίας. Του υχτερού οι αριθμοί, έρχονται και μας τραβούν απ' το μανίκι: 18.512 οι ορφανές θέσεις σε ΑΕΙ-ΤΕΙ μόνο πέρυσι και 50.412 οι χαμένες θέσεις συνολικά την τελευταία τριετία!

Αυτά, βέβαια, δεν λέγονται, πλασάρεται μόνο ο «φουσκωμένος» αριθμός των προσφερόμενων θέσεων, αυξημένος κατά 970 θέσεις σε σχέση με πέρυσι. Που εν πολλοίσι οφειλει το «φουσκωμά» του στην αύξηση των θέσεων που προέκυψε λόγω της ιδρυσης 16 νέων Τμημάτων

(13 στα ΤΕΙ και 3 στα ΑΕΙ), στα οποία προσφέρονται 2.300 θέσεις υποψηφίων και στην αύξηση των θέσεων στα περιφερειακά Ιδρύματα. Ο απερχών Συλιανίδης, βλέπετε, είχε φροντίσει να «βολέψει» την εκλογική του περιφέρεια με δύο νέα Τμήματα στην Κομοτηνή, όπου αναλογούν 300 νέοι εισακτέοι, ενώ 100 εισακτέους δύναται να απορροφήσει το νέο Τμήμα του Πανεπιστήμιου του Αιγαίου. Στα ΤΕΙ έγινε το γνωστό μαργέρεμα της ανακατανομής των θέσεων, ώστε να μην είναι κραυγαλέο το κενό στα Τμήματα ελάχιστης έως μηδενικής ζήτησης, ενώ η μαγική «πίτα» των θέσεων αυ-

ξάνεται και λόγω των 13 νέων Τμημάτων, όπως προαναφέρομε. Εδώ, αξίζει να θυμηθούμε τα ίσα ελεγε μέχρι πρότινος η κυβέρνηση, προκειμένου να κατηγορήσει το ΠΑΣΟΚ και να φορτώσει το σκάνδαλο των χαμένων θεσμών (όταν βέβαια αυτό έρχεται στο φως, με την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων των εξετάσεων) στον τρόπο διακυβέρνησή του. Για «αλόγιστη και ουσιαστικά απρογραμμάτιστη και χωρίς υποδομές ιδρυση Τμημάτων», μιλούσε τότε η ΝΔ, που τώρα αικολουθεί πολιτική τάλε κουάλε. Γιατί ωραία είναι η ανέξιδη κοκορομαχία των κομμάτων εξουσίας, όταν έρχε-

ται ίδιας η ώρα εφαρμογής της πολιτικής ταχτικής, τότε πάνω απ' όλα μπαίνουν οι ανάγκες του συστήματος. Και αυτές επιπλέον το άγριο χτύπημα της τάσης της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση, με το ταυτόχρονο καναλιζάρισμα ενός πιθανού ξεπάσματος οργής, με προσφορές που θυμίζουν τις γιαλιστερές χάντρες προς τους ιθαγενείς. 21 νέα Τμήματα ΤΕΙ ανακοίνωσε το υπουργείο Παιδείας ότι θα λειτουργήσουν την επόμενη τριετία και τα 13 από αυτά τα έβαλε μπροστά από την επόμενη ακαδημαϊκή χρονιά 2009-2010! Το μπόνους του πήρε

Συνταγματικός ο νόμος πλαίσιο

Σε διατεταγμένη υπηρεσία το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε συνταγματικό το νέο νόμο πλαίσιο. Το κλίμα των ημερών, με το όργιο προπτογάνδας για κατάργηση του ασύλου, την ένταση της κρατικής καταστολής σε όλα τα επίπεδα, ευνοούσε αντίστοιχη απόφαση. Η «τυφλή δικαιοισύνη» έκανε για μια αικόμη φορά το θαύμα της. Το ΣτΕ απέρριψε την αίτηση αικύρωσης του νόμου, που είχε υποβάλει η ΠΟΣΔΕΠ και ο Σύλλογος Διδακτικού Προσωπικού της Σχολής Νομικών, Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστήμιου Αθηνών. Η αίτηση ζητούσε να αικυρωθεί η Υπουργική Απόφαση, που είχε εκδοθεί κατ' εντολή του νόμου-πλαίσιο και αφορούσε στη συγκρότηση και λειτουργία των εκλεκτορικών σωμάτων.

Η «ήπια» και «πολιτισμένη» νέα γηγεσία του υπουργείου Παιδείας, ο και επιμένων στα «όγραφα χαρτιά» Σπηλιωτόπουλος βγήκε και πανηγύρισε. «Δικαιώνονται οι επιλογές της πολιτικής γηγεσίας του ΥΠΕΠΘ και της κυβέρνησης και διαψεύδονται οι Κασσάνδρες που προέβλεπαν αντισυνταγματικότητα του νόμου πλαισίου», υπογραμμίζει θριαμβολογιούσα η ανακοίνωση του Αρη. Για

να διαμηνύσει ταυτόχρονα σε όλους τους ακρελείς και να ξεβρακώσει εκείνους που ηθελημένα παρίσταναν τους αδαείς, πως «*tabula rasa*» δεν υπάρχει και πως οι αποφάσεις και του «διολόγου» είναι προειλημμένες και κινούμενες στην ίδια αντιδραστική κατεύθυνση. Ήδη, ο

Σπηλιωτόπουλος ανακοίνωσε στους πρυτάνεις, με τους οποίους συναντήθηκε ότι δεν συζητά καμιά αλλογή του νόμου, που θα αλλοιώνει την ουσία του. Αυτό το είχε, βέβαια, ξαναπεί, αλλά τώρα αποκτά νέα διάσταση, υπό το φως της απόφασης του ΣΤΕ.

Κάτω τα χέρια από τους χώρους ελευθερίας

Σαν έτοιμος από καιρό, ο γνωστός για τις σκληρές αικροδεξιές-κατασταλτικές αντιλήψεις του εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Γ. Σανιδάς, «διάβασε» δημοσίευμα του «Ελεύθερου Τύπου» και αμέσως διέταξε τους εισαγγελείς σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Βόλο να διενεργήσουν προκαταρκτικές εξετάσεις για να διερευνήσουν αν στα όρια της δικαιοδοσίας τους υπάρχουν ακίνητα που τελούν υπό κατάληψη, από πότε και ποιοι είναι οι κατα-

ληψίες. Ακόμη, να διερευνήσουν για ποιο λόγο τα αρμόδια όργανα του Δημοσίου ή ΝΠΔΔ ή ΝΠΔ δεν έχουν φροντίσει για την έξωση των καταληψιών, καθώς και αν πέραν της κατάληψης, που είναι παράνομη πράξη, τελούνται και άλλα αδικήματα, όπως η διακίνηση ναρκωτικών και η κατοχή και κατασκευή όπλων και εκρηκτικών! Σημειώνει δε ότι ποινικές ευθύνες έχουν και οι ιδιοκτήτες των υπό κατάληψη κτιρίων, αν δεν έχουν λά-

βει μέτρα κατά των καταληψιών.

Δεν χρειάζεται, βέβαια, να υποδειξουμε στον Σανδά που θα βρει τους εμπόρους ναρκωτικών. Καταλαβαίνουμε όλοι ποιες είναι οι προθέσεις του. Στο στόχαστρο μπαίνουν κάποια εγκαταλειμμένα κτήρια που με προσωπική δουλειά ανθρώπων με ευαισθησία έχουν μετατραπεί σε χώρους ελευθερίας, κοινωνικού προβλήματισμού και πολιτιστικής δημιουργίας. Πάει ν'

ανοίξει ένα μέτωπο γενικό πλέον. Στο στόχαστρό του βρίσκονται ακόμη και πανεπιστημιακοί χώροι. Σύμφωνα με πληροφορίες μας, την τελευταία εβδομάδα ο Σωνιδάς αναζητά διαρκώς στο τηλέφωνο τον πρύτανη και τον αντιπρύτανη του Πολυτεχνείου.

Εκείνο που θέλουμε να σημειώσουμε είναι ότι απαιτείται επαγρύπνηση για άμεση μαζική αντίδραση σε περίπτωση που επιχειρθούν επιθέσεις, ιδιαίτερα σε ΑΕΙ.

και το ιερατείο, με αύξηση 90 θέσεων στις Εκκλησιαστικές Ακαδημίες.

Αναλυτικά, οι θέσεις, που ανακοινώθηκαν φέτος για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, έχουν ως εξής: 40.770 θέσεις για τα ΑΕΙ (συμπεριλαμβάνονται οι 590 θέσεις των εκκλησιαστικών σχολών) και 43.460 για τα ΤΕΙ (μαζί με την ΑΣΠΑΙ-ΤΕ και τις τουριστικές σχολές).

Ειδικότερο

- ◆ Οι 69.588 θέσεις αντιποιχούν στους φρεινούς μαθητές της Γ' Τάξης του Ενιαίου Λυκείου και των ΕΠΑΛ [της Ομάδας Β, αυτούς δηλαδή του το ΥΠΕΠΘ τους έδωσε «δικαίωμα» εισαγωγής και στα ΑΕΙ, συμμετέχοντας στις πανελλαδικές εξετάσεις και ξεταχόμενοι σε κοινά θέματα με τους συμμαθητές τους των Ενιαίων Λυκείων, όταν είναι πασίγνωστο ότι η «ισότιτη» αντιμετώπιση είναι κα-
άφωρη αδικία για τους μαθητές των ΕΠΑΛ, που υστε-
ρούν σε γνώσεις, λόγω της ισιμόρφωσης των αναλυτι-
ών και ωρολόγιων προ-
γραμμάτων και της μίζερης προίκας που κουβαλούν εκ-
παταγωγής (ταξική προέλευ-
ση)]. Οι θέσεις αυτές αντι-
ποιχούν στο 90% των θέσε-
ων των ΑΕΙ και στο 69% των θέσεων των ΤΕΙ και θα τις
πιεικδικήσουν μαχόμενοι και
τεσόντες μέχρις ενός 91.320
υποψήφιοι [73.750 μαθητές
της Γ' Τάξης Ενιαίων Λυκείων
και ΕΠΑΛ (Ομάδα Β) και
7.570 απόφοιτοι προηγού-
μενων ετών, που θα δώσουν
πανελλαδικές εξετάσεις].

◆ Οι 8.777 θέσεις αντιτοιχούν στους απόφοιτους τροπογούμενων ετών, που θα υμπληρώσουν μηχανογραφικό, με τη ρύθμιση του 10% χωρίς συμμετοχή στις πανελλαδικές) και οι οποίοι υποστηρίζονται στους 17.000.

- ◆ Οι 2.366 θέσεις αναλογούν στους κατόχους πτυχίου Β' κύκλου ημερήσιων ΤΕΕ, του θα λάβουν μέρος στις ειδικές εισαγωγικές εξετάσεις των τριών μαθημάτων. Θα διεκδικήσουν περίπου 4.000 απόφοιτοι προηγούμενων ετών.

◆ Οι 6.774 θέσεις αναλογούν στους μαθητές της Γ' Τάξης ημερήσιων ΕΠΑΛ (Ομάδα A), που θα διαγωνιστούν στις τανελλαδικές εξετάσεις των εποσάρων μαθημάτων. Τις θέσεις αυτές θα διεκδικήσουν 3.000 μαθητές.

- ◆ Οι 467 θέσεις αντιστοιχούν στους κατόχους πτυχίου Β' κύκλου εστερινών ΤΕΕ του θα συμμετάσχουν στις διικές εισαγωγικές εξετάσεις.

◆ 899 θέσεις, πέραν του αριθμού εισακτέων, προσφέρονται για μαθητές και απόδοσιτους των Εσπερινών Γενιών Λυκείων, που θα λάβουν έρος στις πανελλαδικές εξασφαλίσεις της Δ' Τάξης των Λυκείων αυτών.

Γιούλα Γκεσούλη

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα 'μαδες τα νέα;
Ακρως σοθαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

Η εξουσία είναι εκτός ουσίας, την αφαιρεί (εξουσία). Η περιουσία είναι εκτός κι αυτή, απλά κινείται στην απ' έξω (περιουσία). Η συνουσία προσθέτει στην εξουσία (συνεξουσία) και τρανή απόδειξη η σύζευξη του Συν μαζί της. Κι η παρουσία είναι δίπλα της (παρουσία), σε αντίθεση με την απουσία (απόουσία). Κι όλα αυτά μπορεί να είναι στερούμενα ουσίας, ανύσια (αουσία). Πάντως σίγουρα, η ουσία είναι ou-CIA κι αυτό δα ήταν μια καλή αρχή για περαιτέρω, πιο ελεύθερες και συνεπώς πιο γόνιμες σκέψεις...

Προς το παρόν δα εστιάσουμε στις αποκλειστικές πληροφορίες της στήλης, η οποία κατάφερε να εισδύσει στα άδυτα της τρομοκρατίας (λέξη σύνδεση εις του «τρόμος» και «κράτος»), σε μια επιχειρηση-φαράσι με τίτλο «Δεν-» (δεν-δια, για τους μη ενημερωμένους επί των συμβόλων της απλής αριθμητικής). Πράκτορας (τουριστικός) της στήλης, αριστερό χέρι της Κοκκινοσκουφίτσας με βασικό μισθό και IKA, ακολούθησε ένα από τα εκαποντάδες αυτοκίνητα που φέρουν τα αρχικά του Επαναστατικού Αγώνα κι έφεσε σε μια από τις πολυάριθμες γάφρες της οργάνωσης. Εκεί υπέκλεψε σχέδια που οι τρομοκράτες είχαν αφήσει στο καλαδάκι-κλειδοδήκη, καθώς και σωρτά τευχών του Playboy με τη διαδραστική συντροφία των οποίων φάνεται ότι οι τρομοκράτες περνούν τον ελεύθερο χρόνο τους. Εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι όλα τα δακτυλικά αποτυπώματα επί των περιοδικών ήταν αριστερής χειρός, κάτι που δείχνει ότι κατά τη διάρκεια της ανάγνωσης η δεξιά χειρί όλων ήταν απασχολημένη, άγνωστο με τι. Ωστόσο το ενδιαφέρον εστιάζεται πλέον στα σχέδια, τα οποία σύμφωνα με τον (τουριστικό) πράκτορα –που εκπαιδεύτηκε στην Αραβία, άρα βία– αποκαλύπτουν τις νέες δομές που σχεδιάζονται από την οργάνωση και συγκεκριμένα: Ιδρύεται η Α.Λ.Η.ΤΡΑ (Ασφάλεια Ληστειών Τραπεζών), η υπηρεσία Α.Υ.Ν.Α.Ν. (Αυτόνομης Ναρκοδέτησης Νοικοκυρών), η Α.Ν.Υ.Δ.ΡΑ (Άμεση Νυσταγμένη Δράση) και το Σ.Δ.Ο.Ε. (Ζώμα Δίωξης Οποιουδήποτε. Ετσι!). Τα παραπάνω ήταν γνωστά από την τελευταία προκήρυξη της οργάνωσης, ωστόσο ο (τουριστικός) πράκτορας συνέγραψε, αναλύει τώρα τα δεδομένα στα κλιματολογικά εργαστήρια. Και υποσχέθηκε λεπτομερέστερη ενημέρωση στο μέλλον, αφού τα περάσει και από μια επεξεργασία στα εργαστήρια εγκύων βελτιώσεων...

«Η εργασία της μηχανής εξαντλεί στον ανώτατο βαθμό το νευρικό σύστημα και δεσμεύει κάθε ελεύθερη σωματική και πνευματική δραστηριότητα. Ακόμα και η ευκολία της εργασίας γίνεται μέσο βασανισμού, αφού η μηχανή δεν ελευθερώνει τον εργάτη από την εργασία αλλά, αντίθετα, απογυμνώνει την εργασία από κάθε περιεχόμενο» (Karl Marx – «Κεφάλαιο»).

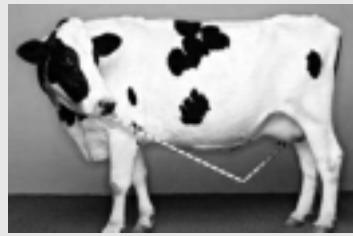
Εχει πρητεί το μαλακό υπογάστριο του κοινωνικού σώματος από τα αλκοτέστ. Αναφέρομαστε στα εξαγόμενα των δημοσκοπήσεων (alco-test) και στις εμβριθείς αναλύσεις (τι ούρων ρε;) για το ποιος είναι ο ακαταλλόγορος, τι δα κάνουν τελικά αυτοί που τώρα ΔΞΔΑ και άλλα τέτοια ενδιαφέροντα. Στο δρόμο για τις ευρω-εκλογές (όρος που επιδέχεται διάφορες, καθόλου τιμητικές ερμηνείες), το πρήξιμο προβλέπεται να κάνει μεταστάσεις και σε άλλα ζωτικά όργανα. Είπα όργανα και δυμήθηκα: Υπάρχει κανένας σ. επιστήμονας να ενημέρωσε τη στήλη ποιο είναι το κοινωνικό, ιστορικό κι αποδεδειγμένα παραδεκτό όριο καταγεγραμένης μ@λ@κ@ας;

Η Μιχαλωτή γλώσσα (ποιας Μιχαλούς ρε; Για του Μίχαλου λέω) είναι ιοβόλος και πολύ πιο επικίνδυνη από τη διχαλωτή του φιδιού – συμβόλου του ψεύτου σύμφωνα με τους προαιώνιους ινδιάνους. Δεν θα μπούμε σε λεπτομέρειες γιατί σας σεδύμαστε. Από την άλλη (άσχετο), πολύ χαρόμαστε που μετά την αποκατάσταση των σχέσεων ΚΚΕ-Μάνον Χατζιδάκι –αποκατάσταση που έγινε μετά δάνατον και των δύο– προστρέχουν τώρα και ανακαλύπτουν τις μουσικές του. Αν και κάποιοι διεφθαρμένοι ίσως άκουνταν στα κρυφά...

Τώρα δα πρέπει να σας αφήσω –αν και δεν σας έπιανα– γιατί δα πρέπει να πάω να κατεβάσω τον διακόπτη και να συμμετάσχω στην «ώρα της γης». Πρόκειται για μια εξαιρετική πρωτοβουλία, σχέδον επανάσταση, η οποία γίνεται υπό την αιγιδα κρατικών φορέων και ΟΤΑ. Φανταστείτε πόσο μεγάλη τιμή περιποιεί η συμμετοχή και υποκίνηση στην κινητοποίηση για το περιβάλλον, από μέρους των δήμων Μαντουδίου, Οινόντος, Μεγάρων, Στρατωνίου και τόσων άλλων! Των υποδειγματικά ενδιαφερομένων και ευαίσθητων αυτών δήμων, που αδίκως δεν έχουν ανακηρυχθεί «πράσινα και οικολογικά κοσμήματα του κόσμου»...

Δύσκολη η στιγμή, αλλά τόσο σημαδιακή και πάντα μεγάλη η τιμή, σύντροφε! Για σένα: «Μόλις γεννηθούμε, να μη γειτίζουμε το στόμα μας με τόσα αιθέβαια ονόματα, με τόσες δλιθερές επικέτες, με τόσα χτυπτά γράμματα, με τόσα "δικό σου" και "δικό μου", με τόση υπογραφή πάνω στα χαρτιά» (Pablo Neruda – «Φέρτε τον αιμέσων»).

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

Η εσωστρέφεια δα μας γλιτώσει από την κρίση;

■ Ματαιώθηκε η σύνοδος κορυφής για την ανεργία

Ούτε τα προσχήματα

Hπολυδιαφημισμένη σύνοδος κορυφής της ΕΕ για την αντιμετώπιση της ανεργίας, που ήταν προγραμματισμένη για τις 7 Μάρτιο στην Πράγα, ακυρώθηκε. Ακυρώθηκε όχι λόγω της πολιτικής κρίσης στην Τσεχία, αλλά πριν αυτή ξεσπάσει. Ακυρώθηκε επειδή έτσι ο θέλησαν η Μέρκελ με τον Σαρκοζί, που άφησαν σύνδυση τον Μπαρόζο και τον Τοπολάνεκ, οι οποίοι είχαν περιλάβει την προσαναγγελία αυτής της συνόδου στα «Συμπεράσματα της προεδρίας» που είχαν ετοιμάσει για την έκτακτη σύνοδο του προηγούμενου Παρασκευοσάββατου.

Για να οργανώσουμε τη σύνοδο θα πρέπει να έχουμε κάτι συγκεκριμένο να πούμε, παραπήρησε η Μέρκελ. Μην ξεχάπτε ότι έχουμε εκλογές, συμπλήρωσε κυνικά ο Σαρκοζί. Κάτι πήγε να φελίσει ο Μπαρόζο, περί ανάγκης να συνελθει η σύγκλητος για να σταλεί μήνυμα ότι η ΕΕ κινητοποιείται και για την ανεργία, ο Τοπολάνεκ έσπευσε να τον υποστηρίξει (αυτός νόμιζε ότι θα είναι ακόμη πρωθυπουργός και θα ενίσχυε το γεγάλια προτροπή του διάβηκαν και πάλι την πόρτα ανακριτικού γραφείου (η προηγούμενη φορά ήταν με το σκάνδαλο Ζαχόπουλου), το μέγαρο Μαξίμου ήταν απολύτως ενήμερο. Κανονικά, δεδομένου ότι ο ανακριτής έχει συγκεντρώσει πάρα πολύ υλικό, θα πρέπει να ευθύνεται «προανακριτική» επιτροπή της Βουλής. Το βλέπουμε δύσκολο, όμως, να αποδεχτεί κάτι τέτοιο η κυβέρνηση. Μάλλον σε Εξεταστική θα πάει. Εκτός αν απορρίψει και την Εξεταστική και απολλάξει

η πιο ισχυρή για την προστασία της ανεργίας, αντιλαμβάνονται ότι δεν μπορούν να πάνε σε μια σύνοδο κορυφής με αποκλειστικό θέμα την ανεργία και να φύγουν απ' αυτή επαναλαμβάνοντας

Η ΕΕ δεν έχει την πολυτέλεια να φλυαρεί με μέτρα δήθεν για την καταπολέμηση της ανεργίας. Όσο ο εργαζόμενοι δεν ξεσηκώνονται, όσο οι άνεργοι σκύβουν το κεφάλι και τρέχουν στο ταμείο ανεργίας, όσο οι εργάτες δέχονται σαν «αναγκαίο κακό» την παραπέρα ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, τόσο οι γενέτες της καπιταλιστικής-ιμπεριολιστικής ΕΕ θα κρίνουν ότι δεν χρειάζεται να τηρούν ούτε τα προσχήματα.

Την ώρα που θα διαβάζετε

ταυτές τις γραμμές ενδεχομένως ο φάρελος του σκανδάλου Παυλίδη-Μανούση να έχει ήδη πάει στη Βουλή. Ο 20ός ανακριτής Απ. Ζαβιτσάνος δεν είχε άλλα περιβόρια. Τα στοιχεία που συγκέντρωσε μετά από τόσο καιρό ήταν πολύ πιο δυνατά από την γεμάτη νόμημα προτροπή του Γ. Σανιδά «να γίνουν ενέργειες προς την κατεύθυνση διερεύνησης της αλήθευσης της προστηρίξει (αυτός νόμιζε ότι θα είναι ακόμη πρωθυπουργός και θα ενίσχυε το γεγάλια προτροπή της Δικαιοσύνης». Οπως διέρρευσε από το ανακριτικό γραφείο, ο κ. Ζαβιτσάνος δήλωσε στον Σανιδά: «Έχω συγκεντρώσει στοιχεία που με αναγκάζουν να οδηγήσω τη δικογραφία στη Βουλή για να διερευνθούν τα εδώ και ένα μήνα σύνοδος

χόν ευθύνες του πρώην υπουργού».

Τι θα κάνει η κυβέρνηση; Θα κοιτάξει να κουκουλώσει και αυτό το σκάνδαλο. Άλλωστε, όπως αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι στελέχη του διάβηκαν και πάλι την πόρτα ανακριτικού γραφείου (η προηγούμενη φορά ήταν με το σκάνδαλο Ζαχόπουλου), το μέγαρο Μαξίμου ήταν απολύτως ενήμερο. Κανονικά, δεδομένου ότι ο ανακριτής έχει συγκεντρώσει πάρα πολύ υλικό, θα πρέπει να συσταθεί «προανακριτική» επιτροπή της Βουλής. Το βλέπουμε δύσκολο, όμως, να αποδεχτεί κάτι τέτοιο η κυβέρνηση. Μάλλον σε Εξεταστική θα πάει. Εκτός αν απορρίψει και την Εξεταστική και απολλάξει

τον Παυλίδη με μια συνεδρίαση στην οποία δεν θα παραστεί καν ο Καραμανλής.

Με το Βατοπέδιο τι γίνεται, όμως, ρε παιδιά; Τι περιμένου

Μοντέρνοι και διάσημοι κήρυκες του κτηνώδους ατομικισμού

Σφόδρα ενοχλημένη από τις κινητοποιήσεις των βιβλιούπταλληλων για την ανάκληση των απολύσεων από τις εκδόσεις Πατάκη εμφανίστηκε η συγγραφέας Σάωτη Τριανταφύλλου, που εδώ και χρόνια πλασάρεται ως ριζοσπάστρια, ου μην και επαναστάτρια. Στη στήλη της στην «Athens Voice», ακολουθώντας όλους τους κανόνες της γκεμπελικής προπαγάνδας, ξεκίνησε με τους εργαζόμενους που «διατελούν σε κατάσταση κοινωνικού αποκλεισμού», με τους οποίους δεν αισχολείται το συνδικαλιστικό κίνημα (αριστερή κριτική), ενώ αντιθέτως «διαμαρτύρεται συχνά και εντόνως για μιαδύνο νόμιμες απολύσεις» (εφαρμογή της κλασικής μεθόδου «ανάβω φλας αριστερά και στρίβω δεξιά»).

Προσέξατε ασφαλώς το «νόμιμες» στις απολύσεις. Η διάσημη συγγραφέας έβγαλε ήδη δικαιαστική απόφαση. Δεν έρει, άραγε, ότι η καταβολή της αποζημίωσης δεν σημαίνει και νομιμότητα της απολύσης; Δεν έχει πληροφορηθεί ποτέ, ότι ο εργαζόμενος -ακόμη και στο στενό νομικό πεδίο- δικαιούται να αμφισβητήσει την απολύση ως κατοχρηστική και να προσφύγει καταρχάς στις διαδικασίες της Επιθεώρησης Εργασίας και στη συνέχεια στα δικαστήρια;

Ασφαλώς και τα γνωρίζει όλα τούτα. Αφού, στη συνέχεια, πληροφορήσει τους αναγνώ-

στες της ότι η ίδια «έχει απολυτεί, νομίμως, πάνω από πέντε φορές», διότι «εργάζεται, χωρίς διακοπή, από 18 ετών» (πώς θυμίζει τούτο τις αναφορές πολλών πολιτικών στις εργασίες που έχουν κάνει, για ν' αποδείξουν ότι είναι αυτοδημιούργητα φτωχόπαιδα και όχι γόνοι τζακιών!), τους λέει ευθέως ότι δεν βρισκόμαστε στην εποχή του Ντίκενς για να πεπιέσται ο κόσμος στο πεζοδρόμιο. «Σε μια ευρωπαϊκή χώρα στον 21ο αιώνα δεν τίθεται θέμα πεζοδρομίου -καταβάλλονται αποζημιώσεις- συνήθως οι εργαζόμενοι βρίσκουν άλλη δουλειά σε μικρό χρονικό διάστημα».

Στη συνέχεια, ψέγει «τα κόμματα και τις ομάδες της λεγόμενης "Αριστεράς", διότι «στηρίζουν άνευ όρων τις κινητοποιήσεις των συνδικαλιστών χωρίς να ενημερώνονται για την οπτική του εργοδότη! Ακολουθεί μια μεγάλη παράγραφος στην οποία περιγράφει πως η ίδια «απολύθηκε» από διάφορα έντυπα, διότι η αρθρογραφία της ερχόταν σε αντίθεση με τους ιδιοκτήτες τους, γεγονός που θεωρεί νόμιμο και θεμιτό. Δεν μας είπε, όμως, πόσα έπαιρνε για τη συνεργασία της και πόση αποζημίωση εισέπραξε μετά από κάθε «απόλυτη». Ούτε την απασχόλησε το γεγονός ότι η ίδια είναι μια διάσημη «υπογραφή», που δεν δυσκολεύεται να βρει δουλειά, για

αντιθέσει με έναν απλό βιβλιούπταλλο, που αν απολυθεί από ένα χώρο δύσκολα θα βρει δουλειά σ' έναν άλλο, ειδικά αν αμφισβήτησε με συνδικαλιστικά μέσα την απόλυτη του (ο όρος black list λέει τίποτα στην αμερικανοθρεμμένη κ. Τριανταφύλλου);.

Αφού περάσει γενεές δεκατέσσερις τους «λουφαδόρους, ογενείς, σαδιστές προς τον πολίτη» εργαζόμενους και μας προειδοποιήσει για τους κινδύνους «μείωσης της παραγωγής κόπτηας» και «νοοτροπίας αργόμισθου με παντόφλες που περιμένει τη σύνταξη και το εφάπαξ», αφού μας εκφράσει την απελπισία της γιατί «στην Ελλάδα λίγοι κάνουν σωστά τη δουλειά τους: η ημική της εργασίας θεωρείται χαρακτηριστικό των προτεσταντών, όχι των Ελλήνων με το δαιμόνιο πνεύμα», γίνεται συγκεκριμένη, επιτιθέμενη σε αφίσα των βιβλιούπταλληλων για τις απολύσεις από τον Πατάκη, καυτηριάζοντας αφίσα του σωματείου που απεικονίζεται αφεντικά με σκίτσο του Γκρος (καπιταλιστές που καπνίζουν χοντρά πούρα). Και καταλήγει καλώντας τους αναγνώστες της να μην υποτάσσονται «σε κανόνες του όχλου» φρούμενοι «να μην τους κακοχαρακτηρίσουν», αλλά ν' ακολουθήσουν το δικό της παράδειγμα: «Επειδή δεν δίνω δεκάρα για το αν κακοχαρακτηριστώ, για

μια ακόμη φορά I rest my case».

Μπορεί να μη δίνει δεκάρα αν κακοχαρακτηριστεί, σύγουρα πάντως η κ. Τριανταφύλλου δεν χαρίζει δεκάρα στον Πατάκη που εκδίδει τα βιβλία της. Κι επειδή, προφανώς, ο Πατάκης πληρώνει, γι' αυτό ανέλαβε να τον υπερασπιστεί έναντι του «όχλου» των μεροκαμπάρηδων που τον τόλμησαν ν' αμφισβήτησουν το «δικαίωμά» του ν' απολύτη εργαζόμενους ύστερα από χρόνια δουλειάς. Αν ασχοληθήκαμε κάπως εκτενώς με το έμεσα της κ. Τριανταφύλλου είναι επειδή δεν θεωρούμε άνευ σημασίας την αποτελεσματικότητα του «φασισμού των επωνύμων», λαμπρό δείγμα του οποίου αποτελεί το προρρηθέν. Διάσημη συγγραφέας, πολυτανιεμένη, πολυτροβεβλημένη και πολυδιαβασμένη, αφρογραφεί (επί χρήματι) σε φυλλάδια που διανέμεται δωρεάν και τη διαβάζει κυρίως νεαρόκοσμος, άγουρα παδιά που βρίσκονται ακόμα σε αναζήτηση της κοινωνικής τους ταυτότητας. Η κ. Τριανταφύλλου (και όχι μόνο) έχει αναλάβει (πάντα επί χρήματι) το έργο της διαπαιδαγώγησης αυτών των παιδιών στα νόματα του πιο κτηνώδους απομικισμού, όχι με τα παρωχημένα εργαλεία θεσμών όπως η Εκκλησία και το Σχολείο, αλλά με ένα ντεμέκ ελεύθερο, αντικομφορμιστικό, ριζοσπαστικό λόγο και τρόπο.

Περί... ανασφάλειας

Με συνοπτικές διαδικασίες έκλεισε η υπόθεση με το πιστολίδι που έστησε μπάτσος στο εσωτερικό καταστήματος που γινόταν ληστεία, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί μια νέα γυναίκα, υπάλληλος του μαγαζιού. Ενας προθυμότατος ιατροδικαστής απεφάνθη ότι η σφαίρα που σκότωσε την κοπέλα ήταν από το όπλο του ληστή και μια ακόμα πιο πρόθυμη Δικαιοσύνη άφησε το μπάτσο ελεύθερο, χωρίς καν να του απαγγείλει κατηγορία. Γιατί αυτή η βιασύνη; Γιατί δεν θέλουν τίποτα να σταθεί εμπόδιο στο νέο αυτονομικό δόγμα: «Άλτ ή πυροβολώ». Είναι το δόγμα που ανέλαβε να εφαρμόσει ο Μαρκογιαννάκης, οδηγώντας τους μπάτσους στην απόλυτη ασυδοσία.

Δεν είναι η πρώτη φορά που κάποιος μπάτσος στήνει πιστολίδι εν μέση οδώ ή σε χώρους με πολλούς ανθρώπους, αδιαφορώντας για τις ζωές που βάζει σε κίνδυνο. Εγινε με τους μπάτσους στη ληστεία όπου τραυματίστηκε και συνελήφθη ο Γιάννης Δημητράκης. Αν στη θέση του Δημητράκη και των συντρόφων του ήταν άλλοι, δεν ξέρουμε πού θα είχε καταλήξει εκείνη η ένοπλη συμπλοκή, σε μια Ιττικόρατος και Πανεπιστημίου με εκατοντάδες ανθρώπους. Ξαναέγινε πτιν από καιρό στα Πατήσια, όπου μπάτσος άρχισε να πυροβολεί κατά ληστών τράπεζας, οι οποίοι φυσικά απάντησαν, με αποτέλεσμα να τραυματιστεί στο πόδι ένας πολίτης. Εγινε στη Νίκαια, όπου το κακό ήταν μικρό (σκοτώθηκε ο ειδικός φρουρός που έστησε το πιστολίδι). Κατάληξε ήταν το περιστατικό που οδήγησε στο θάνατο της κοπέλας. Σ' ένα μικρό κατάστημα με εφτά πολίτες και δύο ένοπλους ληστές, ο άλλος πήγε και έστησε πιστολίδι. Το ότι σκοτώθηκε μόνο η κοπέλα μάλλον ευτύχημα είναι με τόσες σφαίρες που έπεσαν.

Οι ένοπλες οργανώσεις κάνουν τις μαχητικές τους ενέργειες και παίρνουν όλα τα μέτρα για να μη χτυπηθεί περαστικός. Κάνουν προειδοποιητικά τηλεφωνήματα κι όταν διαπιστώνουν ότι το σύστημα δεν λειτουργεί, είτε σκόπιμα είτε από αδιαφορία των τηλεφωνητών (βλέπε καταγγελίες «Επαναστατικού Αγώνα» κατά «Νέων» και «Ελευθεροτυπίας»), καταφέύγουν σε εκρηκτικούς μηχανισμούς που πυροδοτούνται με καλώδιο ή τηλεχειρισμό. Αντίθετα, οι μπάτσοι στήνουν πιστολίδια αλόγιστα, στην πρώτη ευκαιρία που θα τους δοθεί. Πρέπει να είσαι πραγματικά διεστραμμένος για να στήσεις πιστολίδι μέσα σ' ένα μαγαζί, επειδή δύο ληστές άρπαξαν 300 ευρώ. Κι όμως το έκανε και η μεταχείριση που είχε από την υπερεσία του και την πολιτική γησιά (αλλά και τα ΜΜΕ, που έσπευσαν στα γρήγορα να τηνίξουν την υπόθεση) δείχνει ότι θα βρεθούν άλλοι που θα τον μιμηθούν. Από ποιους, λοιπόν, πρέπει να αισθάνονται ανασφαλείς οι πολίτες, από τις ένοπλες οργανώσεις που φροντίζουν να μην υπάρχουν παράπλευρες απώλειες και ποτέ δεν στοχοποιούν ανθρώπους του λαού ή από τους κουμπουροφόρους του κράτους, που κουβαλούν τα κουμπούρια ακόμα κι όταν δεν είναι σε υπηρεσία και την έχουν δει επιθεωρητές Κάλαχαν;

Ακόμα και να μην υπήρχαν στη μέση άσχετοι άνθρωποι, ακόμα και μόνος του με το ληστή να είναι ένας μπάτσος, δε μπορεί να βγάζει έτσι εύκολα το κουμπούρι. Από πότε μια ληστεία τιμωρείται με θάνατο; Αν επικρατήσει το δόγμα «Άλτ ή πυροβολώ», θα θρηνήσουμε θύματα. Αυτοί έχουν αποφασίσει να δώσουν το δικαίωμα στην παράτηση της αντιστάσης, που ανάγκασε τον Κακλαμάνη να βάλει (προς το παρόν) την ουρά στα σκέλια. Να πάμε... γιατί το μήνυμα πρέπει να εξακολουθήσει να είναι δυνατό: Κουράλες, είμαστε εδώ!

Περνάει γρήγορα ο καιρός. Δυο μήνες έκλεισε η κινητοποίηση για την προστασία του μικρού πνεύμονα πρασίνου της Κόντρας και της Κακλαμάνης που πρέπει να φτιάξουν γκαράζ. Η ανοιχτή συνέλευση του πάρκου γιορτάζει με λαϊκό γλέντι το μεσημέρι της Κυριακής 29 Μάρτη 12 το μεσημέρι. Απαντάμε στον Ομέρ Πριόνη φυτεύοντας 13 μεγάλα πεύκα Γιορτάζουμε με φαγητό και μουσική Συνεχίζουμε τον αγώνα διαμορφώνοντας το πάρκο μας Ανοιχτή συνέλευση πάρκου Κύπρου &

Η χούντα συνεχίζεται, ο Ολυμπιακός πήρε πάλι το πρωτάθλημα...

Ο πως είχαμε προσαναγγείλει στο προηγούμενο φύλο, σήμερα θα σχολιάσουμε την πρόταση της Ενωσης Ευρωπαϊκών Συλλόγων για τη δημιουργία Ευρωπαϊκής Λίγκας. Η συζήτηση έχει αρχίσει εδώ και μια δεκαετία, όμως η πρόταση που κατέθεσε την περασμένη βδομάδα η ΕΕΣ έχει μια σημαντική διαφορά σε σχέση με τις παλιότερες. Η ΕΕΣ εκπροσωπεί 137 ευρωπαϊκές ομάδες και προτείνει ένα «ανοιχτό» σύστημα με τρεις κατηγορίες και τουστόχρονη κατάργηση του Champions League και του κυπέλου ΟΥΕΦΑ, σε αντίθεση με την πρόταση του G14, που πρότεινε ένα κλειστό κλαμπ από τις ισχυρότερες ομάδες.

Σύμφωνα με το σχεδιασμό της Ευρωπαϊκής Λίγκας, θα υπάρχουν τρεις κατηγορίες με 20-22 ομάδες σε κάθε κατηγορία, ενώ θα προβιβάζονται και θα υποβιβάζονται 3 ή 4 ομάδες (με τον τρόπο αυτό ξεπερνιέται η νομοθεσία της ΕΕ που δεν επιτρέπει τη δημιουργία κλειστού κλαμπ). Ο τρόπος κατανομής των ομάδων σε κάθε κατηγορία δεν έχει αποσαφηνιστεί πλήρως, θεωρείται όμως βέβαιο ότι η κατάταξη των χωρών στην βαθμολογία της ΟΥΕΦΑ θα είναι το κριτήριο με τη μεγαλύτερη βαρύτητα. Σύμφωνα με τα σημερινά δεδομένα, οι χώρες που βρίσκονται στην πρώτη δωδεκάδα θα έχουν εκπρόσωπο στην Α' κατηγορία, συνεπώς η ελληνική εκπροσώπηση είναι οριακή. Επειδή όμως εκτός από τη βαθμολογική θέση της κάθε χώρας θα μετρήσουν και άλλα κριτήρια (γηπεδικές εγκαταστάσεις, οικονομική ευρωστία ομάδων, εισιτήρια κτλ.), το πλέον πιθανόν είναι ότι ο πρωταθλητής Ελλάδας θα συμμετέχει στην Β' κατηγορία και ο δεύτερος στη βαθμολογία θα δίνει προκριματικές αγώνες για την είσοδό του στη Γ' κατηγορία.

Ας δούμε όμως και την πραγματική αιτία που δημιουργήθηκε η ΕΕΣ. Μπορεί ο Ρουμενίκης και οι συνεργάτες του να μιλούν για προσπάθεια αναβάθμισης του ευρωπαϊκού ποδοσφαίρου και προστασία από την οικονομική κρίση που βρίσκεται σε εξέλιξη, όμως αυτό τον πρότοιο επιδιώκουν είναι μια ανακατανομή του χρήματος που τζογάρεται γύρω από το επιογγελματικό ευρωπαϊκό ποδοσφαίρου. Βασικό επιχείρημα της ΕΕΣ είναι ότι η οικονομική κρίση που βρίσκεται σε εξέλι-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Ενη έχει επηρεάσει σημαντικά το ευρωπαϊκό ποδοσφαίρου και πολλοί σύλλογοι έχουν τεράστια οικονομικά ανοίγματα, που μπορεί να τους οδηγήσουν ακόμη και στην χρεοκοπία, γι' αυτό είναι ανογκαρχίες οι ολλαγές που προτείνονται. Σύμφωνα με τα οικονομικά δεδομένα της πρότασης, υπολογίζεται ότι το ποσό που θα μοιραστούν οι ομάδες που θα μπορούν να μπουν στον ανταγωνισμό και να μεταδίδουν τους αγώνες και αφετέρου τη μερίδα του λέοντος να την πάρουν τα συνδρομητικά που θα μπορούν να καλύψουν το κόστος από τις συνδρομές των τηλεθεατών. Καταλαβαίνουμε λοιπόν γιατί η πρόταση που έριξε στο τραπέζι η ΕΕΣ, παρά τις έντονες αντιδράσεις που υπάρχουν, δεν μπορεί να απορριφθεί χωρίς να συζητηθεί. Τα οικονομικά συμφέροντα είναι μεγάλα και με αφορμή την οικονομική κρίση, που σημαίνει ανακατατάξεις στην παραγωγή και ανακατανομή των αγορών, είναι απόλυτα φυσιολογικό να έχουμε αντίστοιχες διεργασίες στο επαγγελματικό ποδοσφαίρου. Προς το παρόν, υπέρμαχοι και πολέμιοι της πρότασης, δραστηριοποιούνται στο παρασκήνιο, προσπαθώντας να ισχυροποιήσουν τη θέση τους, όταν η πρόταση συζητηθεί και επίσημα στην ΟΥΕΦΑ. Ολοι προσπαθούν να αγοράσουν χρόνο και υπ' αυτό το πρίσμα πρέπει να δούμε και τις δηλώσεις του προέδρου της ΟΥΕΦΑ Μισελ Γλαττινί: «Η ΟΥΕΦΑ είναι ένας δημοκρατικός οργανισμός. Θα ακούσουμε όλες τις προτάσεις και όταν έρθει η ώρα θα αποφασίσει η εκτελεστική επιτροπή. Ολοι γνωρίζουν τη φιλοσοφία μου για τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις... ο κόσμος όμως αλλάζει και πρέπει να είμαστε προσεκτικοί μ' αυτό. Αν εξαρτίσται από μένα, θα επέστρεψα στα κύτελλα Ευρώπης όπως ήταν στην αρχή με τους αγώνες νοκ άουτ».

λύσουμε το αγωνιστικό μέρος της πρότασης και θα δούμε ότι δεν υπάρχει κανένα παράδοξο. Αν κάθε κατηγορία έχει 20 ομάδες, σημαίνει ότι στην πρώτη φάση η κάθε ομάδα θα πρέπει να δώσει 19 αγώνες. Στη συνέχεια θα έχουμε προημιτελικό και ημιτελικό με διπλούς αγώνες και ο τίτλος του πρωταθλητή Ευρώπης θα κρίνεται στο μεγάλο τελικό. Σύνολο 24 αγώνες, ενώ με τη σημερινή μορφή του Champions League η πρωταθλήτρια ομάδα που συμμετέχει απ' ευθείας στους ομίλους δίνει μάρκιμουν 13 αγώνες. Σε απλά ελληνικά, αυτό σημαίνει μείωση των ομάδων στα εθνικά πρωταθλήματα και υποβάθμιση τους, άρα και σημαντική μείωση των τηλεοπτικών δικαιωμάτων κάθε εθνικού πρωταθλήματος. Η ΕΕΣ φιλοδοξεί τα ποσά αυτά να μεταφερθούν στα τηλεοπτικά δικαιωμάτα της Ευρωπαϊκής Λίγκας και με αυτό τον τρόπο να γίνει πράξη η οικονομική πρόβλεψη που εμπειρέχεται στην πρότασή της.

Ενα ακόμη σημείο που πρέπει να τονιστεί είναι ότι η ανάθεση των τηλεοπτικών δικαιωμάτων θα γίνεται κεντρικά

(όπως συμβαίνει και σήμερα) και αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα αφενός να μειωθούν τα τηλεοπτικά δίκτυα που θα μπορούν να μπουν στον ανταγωνισμό και να μεταδίδουν τους αγώνες και αφετέρου τη μερίδα του λέοντος να την πάρουν τα συνδρομητικά που θα μπορούν να καλύψουν το κόστος από τις συνδρομές των τηλεθεατών.

Κος Πάπιας
rapias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Στη σημερινή στήλη υπάρχει φωτογραφία του επιθετικού της ΑΕΚ Ισμαήλ Μπλάνκο να πανηγυρίζει ένα από τα γκολ που πέτυχε φρώντας τη μάσκα του Ζορό, που αποτελεί γι' αυτόν σήμα κατατεθέν. Παρακαλείται ο υφυπουργός καταστολής κ. Μαρκογιαννάκης να αποστείλει εγκύλιο προς τα όργανα που έχουν την ευθύνη τηρησης της τάξεως στους αγωνιστικούς χώρους και να τους εξηγήσει ότι δεν πρέπει να τον συλλάβουν, γιατί οι μπάτσοι δεν φημίζονται για την ευπνάδα τους και θα δυσκολευτούν να καταλάβουν ότι οι ιδιότητες του μασκοφόρου και του «κουκουλοφόρου» είναι διαφορετικές.

ΥΓ2: Την παραίτηση του υφυπουργού Αθλητισμού Γιάννη Ιωαννίδη και του προέδρου της Λίγκας Κώστα Πηλαδάκη ζήτησε με ανακοίνωσή του ο εραστέχνης Παναθηναϊκός, με αφορμή τα επεισόδια ανάμεσα σε οπαδούς του Παναθηναϊκού και της ΑΕΚ, το απόγευμα της περασμένης Κυριακής στο ΟΑΚΑ, μετά τη λήξη του ευρωπαϊκού τελικού στο βόλει (Παναθηναϊκός-Μπελογκόρι 1-3) και πριν την έναρξη του ποδοσφαιρικού αγώνα ΑΕΚ - Λεβαδειακός. Η εικόνα της απονομής των μεταλλίων στης δυο φιναλίστ του τελικού, με τους πρωταγωνιστές να κλαίνε από τα δακρυγόνα που έριξαν οι μπάτσοι στους χώρους του ΟΑΚΑ, ήταν η χειρότερη διαφράμιση για τον ελληνικό αθλητισμό. Τα επεισόδια θα είχαν αποτραπεί, αν οι φωτιήρες της Λίγκας έκαναν δεκτό το αίτημα της ΠΑΕ ΑΕΚ και του εραστέχνη Παναθηναϊκού για αναβολή του αγώνα με το Λεβαδειακό, προκειμένου να μη συναντηθούν οι οπαδοί των δύο ομάδων. Το αίτημα της ΑΕΚ απορρίφηκε, γιατί υπάρχει απόφαση τις τέσσερις τελευταίες αγωνιστικές δύο οι αγώνες να ξεκινούν την ίδια ώρα, προκειμένου να διασφαλιστεί η οξιοποστία του πρωταθλήματος... Στο επόμενο φύλλο θα έχει ανέκδοτο με τον Τότο.

■ ΣΥΛΒΙ ΒΕΡΧΕΓΝΤΕ Με λένε Στέλλα

Μια ρεαλιστική ματιά στη μετάβαση από την παιδική στην εφηβική ηλικία. Μια σχεδόν αυτοβιογραφική ταινία της σκηνοθέτιδας και μια εξαιρετική απεικόνιση μιας λαϊκής γειτονιάς του Παρισιού τη δεκαετία του '70.

Η μικρή Στέλλα μεγαλώνει στο μπαρ των γονιών της σε μια υποβαθμισμένη παρισινή συνοικία. Η ζωή της είναι γεμάτη μοναξία αλλά και περιέργεια. Ο κόσμος της είναι σκληρός και τα πρότυπά της είναι οι αμφιλεγόμενοι, ύποπτοι αλλά και λαϊκοί θαμώνες του μπαρ. Το σχολείο, και μάλιστα το γυμναστήριο, είναι μια αντιθετική πραγματικότητα, ένα αδιάφορο πάρεργο και μια επιβαλλόμενη υποχρέωση, που όμως ανοίγει μια άλλη πόρτα για τη ζωή για να καταλήξει στο τέλος το μεγάλο στοίχημα για τη μικρή Στέλλα. Από τη μια ο περιορισμένος, πνιγμός, αλλά εύκολος και ζεστός χώρος του μπαρ και από την άλλη ο ευρύς, ανοιχτός δρόμος της γνώσης και των διαφορετικών ανθρώπων. Το περιβάλλον μέσα στο οποίο ανα-

πτύσσεται η Στέλλα εξαλείφει κάθε επιθυμία, κάθε κλίση για σπουδές. Γι' αυτό το σχολείο είναι ένα μεγάλο στοίχημα. Οσοι μεγάλωσαν σε αντίστοιχες συνθήκες, πλάι σε φτωχούς, αγράμματους ανθρώπους, το γνωρίζουν πολύ καλά αυτό. Πολλές φορές είναι μόνο ένα κλίκ, ένα δανεικό βιβλίο, ένας ασήμαντος παράγοντας.

Η ταινία της Συλβί Βερχέγντε περιγράφει πολύ καλά αυτό το μεταίχμιο. Χωρίς μελοδραματισμούς, χωρίς φανφάρες, χωρίς εξωραϊσμούς, με αντικειμενικότητα, ρεαλισμό, ευαισθησία, χειρίζεται ένα δύσκολο θέμα, εκείνο του παιδιού που γίνεται έρημος. Στο φόντο αυτής της ιστορίας διακρίνει κανές θολά την επιρροή της γαλλικής κουλτούρας. Αυτό που θα δείτε δεν είναι η μεγάλη τ

KAI μπάτσοι, KAI γουρούνια, KAI δολοφόνοι

ΕΛΑΣΤΙΚΗ εργασία ΕΛΑΣΤΟ δρόμο

«Οσοι δεν μπορούν να συναισθανθούν την οργή ας το βουλώσουν» (Υπερ.Ομ.Αθ.) – Δεκέμβρης 2008

Κι έρχονται / λόγια φτωχά / πράξεις μέγιστες / στο φως της ημέρας / στον πηχτό αέρα των δρόμων / στις σκιές της νύχτας / οι κραυγές όπλιζαν και οπλίζονται

Να απεργήσουμε για να μη μας ανεργήσουνε

◆ (Προβληματικοί για το άσυλο) προβληματισμοί του πρύτανη του ΕΜΠ (Ποντίκι, 19.3.09): «Γιατί ουδείς εξ αυτών σκέφθηκε σε όλα αυτά τα έτη, ακόμη και στον κολοφώνα του περασμένου Δεκέμβριου, ότι λύση στα προβλήματα στον προαύλιο χώρο του θα δινόταν με επέμβαση της δημόσιας δυνάμεως; Ολοι διακατέχονται από φοβικά σύνδρομα, όπως λέγεται από κάποιους; Ολοι είναι πολιτικά ηγέτες και δεν βλέπουν την οδό της σωτηρίας; Ξέρουμε ότι «δημόσια δύναμη επέμβασης», δουδού-ε, είναι τα ΜΑΤ. Κα(ν)θαρός ο κύριος. Προσέξτε όμως πως μιλάει και για «σωτηρία»: κατά το «ένας Παπαδόπουλος χρειάζεται». (Κάποιους, μετά τον κολοφώνα του Δεκέμβρη, τους τρώει ο... κολοφώνας τους...)».

◆ ALTER, βραδινές ειδήσεις, 25.3.09: «Επιθέσεις στις τράπεζες» και καπτάκι «άνοδος της εγκληματικότητας» (ο κολοφώνας που λέγαμε...).

◆ Το δείγμα «καλής συμπεριφοράς» που ακριβώς το απευθύνει η «Ελευθεριακή Οροσειρά Αλληλεγγύης»; (Οσο σφίγγουν οι κώλοι, «σφίγγουν» και κάποιες συνειδήσεις).

◆ Κόμμα «Δράση» – ρύζι.

◆ «Οι μάζες των ΗΠΑ, που βγαίνουν στους δρό-

Περάστε! Καθήστε (εδώ πάνω) για το διάλογο (με το συμπάθειο)

μους για να εκφραστούν πάνω από το σύστημα και ο Μπαράκ Ομπάμα είναι απλά το όργανο, για την ώρα, που χρησιμοποιούν» (Κομμουνιστική Ενότητα, φ. 66, 9ος-11ος/2008). Και στις ΗΠΑ, λοιπόν, υπάρχει ένας... Τσάβες. Και μάλιστα είναι... Τσάβες. Και μάλιστα είναι... όργανο των μαζών που συγκεντρώθηκαν για την... ορκωμοσία του νέου προέδρου. Ο σοσιαλισμός στις ΗΠΑ είναι θέμα... ούριου ανέμου, πλέον...

◆ Τι κρεσέντο κι αυτό (τελευταίο τεύχος Εργατικής Πολιτικής): τραβάει το αυτί του Επαναστατικού Αγώνα ο οποίος (σύμφωνα με τον άγνωστο συντάκτη) υπονομεύει με τις ένοπλες ενέργεις του το... προχώρημα. (Το σύνδρομο του Περισσού πάντα παρόν). Και μια ερώτηση (λέμε, τώρα): στις διεργασίες της «αντικαπιταλιστικής αριστεράς» η Ανασύ-

νταξή μέμφεται μία σειρά πράγματα, μεταξύ των οποίων και την εκλογική κάθοδο (η οποίο πάντα εξελίσσεται σε... πάτο). Η ίδια η Ανασύνταξη θα πάρει, άραγε, μέρος στις επερχόμενες εκλογές»;

◆ Ωπ! Τι 'ναι τούτο; «Πρέπει να οργανώσουμε την αυτοάμυνα του κινήματος, ώστε να προασπίσουμε το κίνημα από τις δυνάμεις καταστολής και τον κάθε λογίς σύμμαχο τους». Σοσιαλιστική Σπουδαστική Πάλη – Εργατική Πάλη, Μάρτης 2009. Δηλαδή, κλείνουμε τις αλυσιδές και τα ΜΑΤ κιανίζουν τον κόσμο; Για reconsider it, παίδες.

◆ 3.000 τα άτομα των αποστολών αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων στο Στρασβούργο, εκ των οποίων 1.000 στην αποστολή των ΗΠΑ. (Είδες ο... γαλαντόμος Ομπάμα; περικοπές)

στις δημόσιες δαπάνες...).

◆ «Εκαποντάδες διαδηλωτές από τη Γαλλία και τη Γερμανία θα συναντηθούν στη «Γέφυρα της Ευρώπης». Δυο ογκώδεις αντιπολεμικές διαδηλώσεις θα συναντηθούν στις 4 Απριλίου στη «Γέφυρα της Ευρώπης» (από το ίδιο άρθρο-ανταπόκριση του Ν.Ρ. στην Ελευθεροτυπία, 20.3.09).

Συνήθως χαρακτηρίζουν ογκώδεις τις διαδηλώσεις ΑΦΟΥ γίνουν, όχι ΠΡΙΝ (και με μερικές εκποντάδες, μάλιστα...).

◆ Ενα δεν μας είπε η NET (ειδήσεις, TV, 25.3.09) για τους «εύζωνες»: το ρόλο τους ως γερμανοτσολιάδων στην κατοχή και όχι μόνο...

◆ Αναφανδόν και πυξ-λαξ θιασώτρις του Κρούγκμαν ο Γ.Τ. (Τύπος των Ηλών, Ελευθεροτυπία, 20.3.09). Πέρα ως πέρα, δηλαδή.

◆ Αντε να δούμε τι άλλο θα ζητήσει ο Περισσός μετά την «αφαίρεση της κουκούλας».

◆ Περισσός; Α, ναι! Άλλη μια ΔΕΞΙΑ εφημερίδα (Ασυμβίβαστη Πορεία, Αγ. Ανάργυροι, σελίδες 56, παρακαλώ) τυπώνεται στο Κρυονέρι.

Βασιλής

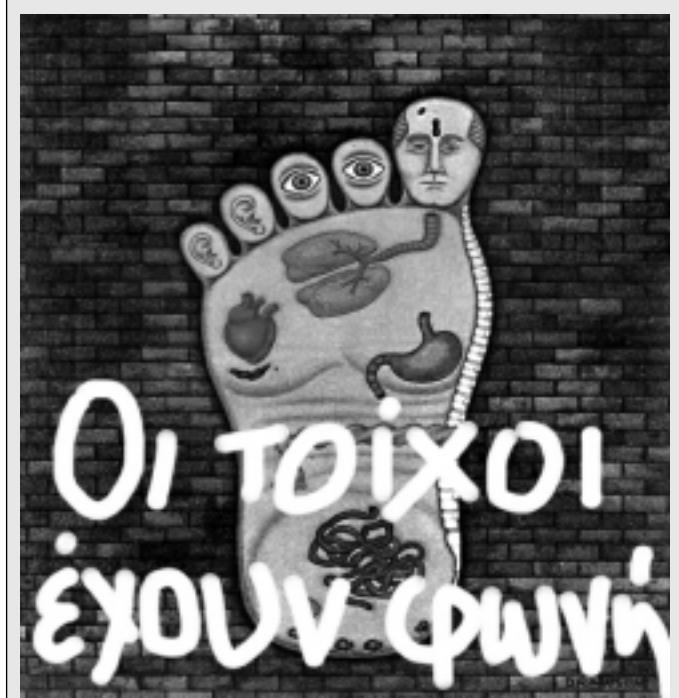
τητα και το έργο ενός «παράδοξου» ποιητή του αιώνα μας,

πράγμα που θα είχε από μόνο του κάποιο ενδιαφέρον, αλλά στο βαθύ δεσμό φιλίας που αναπτύχθηκε ανάμεσα στις δύο γυναίκες, γεγονός μάλλον συνηθισμένο για τη γυναικεία ψυχοσύνθεση.

Επι, ο Ντίλαν Τόμας ως κινηματογραφικός ήρωας περνά σε εντελώς δευτερεύουσα μοίρα, ο θεατής πληροφορείται μόνο τις απυχείς και κακές πλευρές του χαρακτήρα του (αλλά ούτε καν ότι πεθαίνει από αλκοολισμό σε ιλικία μόλις 39 ετών), η αναφορά στο έργο του είναι σχεδόν ανύπαρκτη και στο προσκήνιο βρίσκονται κυρίως οι δύο γυναίκες, που όμως και αυτές η παρουσίαση είναι αβαθής και περιγραφική.

Το αποτέλεσμα είναι μια τυπική, αδιάφορη ταινία που φέρει το καταστροφικό «άγγιγμα» μιας λουσάρτης χολιγουντιανής παραγωγής που πολύ θα ήθελε να είναι «αλλιώτικη» και πιο ουσιαστική αλλά έμεινε στη μέση...

Ελένη Σταματίου

◆ Πέμπτη 2 Απρίλη. Γενική Απεργία. Ολοι στους δρόμους. Ενάντια στις απολύτες, την ανεργία και τη φτώχεια (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ)

Με δέος σας παρουσιάζουμε τα βασικά αιτήματα της ΓΣΕΕ στην απεργία: «Απογόρευση των Απολύτεων στις επιχειρήσεις που πήραν επιχορηγήσεις ή οικονομική ενίσχυση από το πακέτο των 28 δισ. ευρώ – Ενίσχυση της Εργασίας και της Απασχόλησης με ουσιαστικά και αποτελεσματικά μέτρα από το κράτος και τους εργοδότες – Αύξηση του επιδόματος ανεργίας στο 80% του μισθού και διερεύνηση της χορήγησής του για δύο (2) χρόνια.... κλπ.». Σοκ και δέος. Πίσω ταξικά, αλήθεια, σκέψη σαν αυτούς οι αικούραστοι ταγοί του εργατικού κινήματος! Ταξικά και ταυτόχρονα ρεαλιστικά. Για να μπορούν να αποσπουν λύσεις. Γ' αυτό στο πρώτο αίτημα δεν βάζουν – όπως έβαζαν πριν – την απαγόρευση των απολύτεων σε όσες επιχειρήσεις επιδοτούνται από το κράτος. Με τον αναπτυξιακό νόμο ή με άλλου ειδους επιδοτήσεις. Ε, να μη τα πάρει και όλα το κράτος από τους αναξιοπαθύντες βιομήχανους. Άλλωστε, οι βιομήχανοι, το κεφάλαιο, αποτελούν κοινωνικό εταίρο – κατά τη ΓΣΕΕ – της εργασίας. Κάτι σαν συνεταιράκια είναι με την εργασία. Για να υπογραμμίσουν την ιδιαίτερη σχέση που έχει ο εργάτης με το αφεντικό του, έβαλαν να καθήσουν δίπλα-δίπλα την προηγούμενη βδομάδα στην ΟΚΕ ο Παναγόπουλος με τον Δασκαλόπουλο. Το κακό είναι ότι ο αγωνιστής Παναγόπουλος αναγκάστηκε να φορέσει κουστούμι, παρότι ο ίδιος όχι μόνο το αντιπαθεί, αλλά και προτρέπει τους συντρόφους του να φορούν εργατικές φόρμες. Πάσες θυσίες να κάνει πια το παιδί; Πάσες; Μέχρι και Αρμάνι αναγκάστηκε να φορέσει. Το δεύτερο αίτημα είναι αλήθεια ότι είναι λίγο γενικό. Άλλα τονίζει την ιδεολογικοπολιτική θέση της ΓΣΕΕ για το κοινωνικό σύστημα. Είναι, οι πούμε, ο πλοηγός, ο οδηγός, η γραμμή: Χωρίς τους εργοδότες και το κράτος τους εργασία δεν υπάρχει. Το τρίτο αίτημα είναι εξόχως ταξικό. Απαιτεί να ΔΙΕΡΕΥΝΗΘΕΙ – προσέξτε παρακαλώ, να ΔΙΕΡΕΥΝΗΘΕΙ – αν πρέπει να χορηγείται το επιδόμα ανεργίας για δύο χρόνια. Γιατί, σου λέει, ότι μέσα σ' αυτό το λαμπτρό οικονομικό σύστημα αποκλείεται να υπάρχουν άνεργοι πάνω από έξι μήνες. Στη χειρότερη, χειρότερη των περιπτώσεων, η ανεργία να διαρκεί περίπου ένα χρόνο. Παρά την οικονομική κρίση. Διότι ο ελληνικός καπιταλισμός έχει σπουδαίους ηγέτες, σε βασικούς θεσμούς του. Οπως ο Παναγόπουλος και ο Δασκαλόπουλος. Να μη γίνουν και τεμπελήδες οι εργάτες και πληρώνονται τζάμπα. Τι θα βγάλει μετά το κεφάλαιο; Πώς θα μάς δώσει δουλειά;

◆ Ελευθερία – Liberty – Liberte (Γιώργος Καρατζαφέρης)

Αφίσα προβολής της διατριβής-βιβλίου του Γιώργη, του Ελλήνα, του δημοκράτη, του αυτοδημιούργητου, για την ελευθερία. Τι Χέγκελ, τι Εγκελς, τι Μαρξ. Οχι, δεν σκοπεύουμε νο διαβάσουμε το βιβλίο. Τόση καρατζαφέρια... ελευθερία μαζεμένη δεν παλεύεται.

◆ Η ζωή των παιδιών μας δεν ανήκει στους ρυπαντές. Οχι στον εμπαγμό και τα ψέματα (Βοιωτοί πολτές για το περιβάλλον)

<p

Ηταν μια απόφαση που ήδη την ήξεραν εδώ και δύο χρόνια. Απλά περίμεναν την τυπική ολοκλήρωση του Δικαιοστηρίου Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για να τη δουν γραμμένη στο χαρτί. Το ΔΕΚ, λοιπόν, στο οποίο προσέφυγε η Κομισιόν, θεωρεί ότι η ασφάλιση των δημοσίων υπαλλήλων στην Ελλάδα είναι... επαγγελματικό ταμείο (ιδιωτικό ταμείο δηλαδή, όχι κοινωνική ασφάλιση) και διατάζει την εξίσωση των ορίων συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών. Φυσικά, ούτε για πλάκα δεν συζητά κανείς την πιθανότητα να μειωθούν τα όρια συνταξιοδότησης ανδρών στα 60, γι' αυτό και δεν ασχολούμαστε με αυτό το ενδεχόμενο, μολονότι πάρια θέση μας είναι η μείωση δύο των ορίων ηλικίας κατά 5 χρόνια και η διατήρηση του ορίου για τις γυναικες κατά 5 χρόνια χαμηλότερα, για λόγους βιολογικούς και κοινωνικούς (φεμινιστριες και φεμινίζοντες ας καταλάβουν κάποια στιγμή πως η τυπική ιστήτητα σημαίνει ανισότητα). Ολοι θεωρούν σήμου-

κράτους. Μπορούσαν να δεχτούν την Οδηγία 7 του 1979, που προβλέπει ότι η εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών-γυναικών δεν θέγει την εφαρμογή των διατάξεων που αφορούν την προστασία της γυναικίας και γι' αυτό «δύνανται τα κράτη μέλη να θεσπίζουν υπέρ των γυναικών ειδικές διατάξεις, προτιμόνες να άρουν τις ανισότητες που υπάρχουν στην πράξη». Τριάντα χρόνια από τότε «ανακάλυψαν» ότι το ασφαλιστικό στο ελληνικό Δημόσιο καθορίζει «διακρίσεις» και πετούν στα σκουπίδια αυτή την Οδηγία, επειδή έτσι γουστάρουν.

Πρόκειται για μια στυγή ταξική και συνάμα ιμπεριαλιστική συμπεριφορά. Νομίζετε πως αν στη θέση της Ελλάδας ήταν μια Γαλλία ή μια Γερμανία θα τολμούσε ποτέ η Κομισιόν να την παραπέμψει στο ΔΕΚ, υπαγορεύοντας μια τέτοια απόφαση; Απέναντι, όμως, σε μια χώρα ψωφοδεή, η οποία μάλιστα δεν έδειξε καμιά ιδιαίτερη ζέση να υπερασπιστεί την

γατοπατέρες με απόλυτο σεβασμό προς την κοινωνική νομιμότητα, προεξοφλώντας ότι η οποία απόφαση θα γίνει σεβαστή. Γ' αυτό και σήμερα οργανώνει λιτανείες έξω από τα γραφεία της ΕΕ και κατηγορεί την κυβέρνηση ότι «παρενέβη πλημμελώς και χωρίς ουσιαστικά στοιχεία προκειμένου να αντικρύστηκε την θεμελιώδη κατάργηση του κοινωνικού χαρακτήρα της ασφαλίστης στο Δημόσιο». Ξεχνούν ότι στην τελική φάση, ενώπιον του ΔΕΚ, η επιχειρηματολογία που ανέπτυξε η κυβέρνηση είχε και τη δική τους συμφωνία; Και γιατί δεν λένε τι πρέπει να γίνει σήμερα; Γιατί δεν καλούν την κυβέρνηση να μην εφαρμόσει την απόφαση του ΔΕΚ, αλλά την καλούν «σε κάθε περίπτωση να εγγυθεί τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων και ιδιαίτερα των γυναικών για να μην οδηγηθούν δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενες σε πρώτη φυγή με διαλυτικό αποτέλεσμα στα ασφαλιστικά ταμεία και τη λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών»;

Συνοδοιπόροι της καταστολής

Καταγγέλλει -υποτίθεται- ο Περισσός την πρόθεση της κυβέρνησης να ποικιλοποιήσει την «κουκούλα» και να επαναφέρει την «περιούβριστη αρχή». Λέμε «**υποτίθεται**», γιατί είναι γνωστό ότι το εν λόγω κόμμα πρωταγωνιστεί εδώ και χρόνια στις εκστρατείες σπιλωσής των αγωνιζόμενων νέων, καταγγέλλοντας ότι πίσω από τα καλυμμένα πρόσωπα κρύβονται ασφαλίτες, προβοκάτορες και πράκτορες ξένων μυστικών υπηρεσιών. Στη διάρκεια δε του προσφατου Δεκέμβρη, κυριολεκτικά «έδωσε ρέστα» αποτελώντας την εμπροσθοφυλακή του συνόλου των αστικών δυνάμεων.

Ακόμη και οι μη παροικούντες την Ιερουσαλήμ κατάλαβαν ότι η τακτική στα Δεκεμβριανά είχε πολιτικό κόστος για τον Περισσό. Διάολε, ο κόσμος ήξερε πώς πίσω από το καλυμμένο πρόσωπο ήταν το παιδί του και δεν μπορούσε να χάψει το παραμύθι ότι δεκάδες χιλιάδες παιδιά σε όλη την Ελλάδα συντονίστηκαν και βγήκαν μαχητικά στο δρόμο καθοδηγούμενα από το «ενιαίο κέντρο» που κατήγγειλαν ο Παπαρήγα, ο Μαΐλης, η Κανέλλη και οι αποδέλοιποι. Πολιτικό κόστος είχε επίσης και η επίθεση στο ΣΥΝ, που κατηγορούνταν με χυδαίο τρόπο πότε ότι «χαϊδεύει την αιτιά των κουκουλοφόρων» και πότε ότι τους «καλύπτει» και οργανωτικά.

Ετσι, το τελευταίο άρχισαν να το «μαζεύουν», με τον τρόπο που πάντα ενεργούν. Υποστριζόντας ότι ο ΣΥΝ άλλαξε και μαζεύτηκε. Ρωτήθηκε σχετικά η Παπαρήγα σε πρόσφατη συνέντευξη της («Ελεύθερος Τύπος της Κυριακής») αν επιμένει στην άποψη ότι ο ΣΥΝ «χαϊδεύει την αιτιά των κουκουλοφόρων» και απάντησε: «Έπιμένουμε ότι χαϊδεύει την αιτιά των κουκουλοφόρων. Για την ώρα άλλαξε τακτική. Ας ελπίσουμε ότι δεν θα το επαναλάβει στο μέλλον...». Η χωροφυλακίστικη λογική είναι πραγματικά ανατριχιαστική, όμως εμάς δεν μας ενδιαφέρει η κόντρα Περισσού-ΣΥΡΙΖΑ. Άλλο μας ενδιαφέρει.

Τίθεται πολλές φορές το ερώτημα, γιατί ο Περισσός συμπεριφέρεται με τέτοιο τρόπο. Πέρα από τη δική μας απάντηση, που έχει να κάνει με τον αστικό-συντροπικό χαρακτήρα αυτού του κόμματος, απάντηση έδωσε σε συνέντευξη της στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του Mega (11.3.09). Απάντηση πραγματικά αποκαλυπτική. Ρωτήθηκε αν αισθάνονται σήμερα πώς η κριτική στον ΣΥΡΙΖΑ το Δεκέμβριο «ήταν επιπρεσμένη από το κλίμα των πημέρων» και απάντησε ΝΑΙ, συμπληρώνοντας ότι «πραγματικά είναι ένα σύνθετο και δύσκολο θέμα το να επικρίνεις τον ΣΥΡΙΖΑ, λέγοντας ότι χαϊδεύει την αιτιά των κουκουλοφόρων, ενώ δεν οργανώνει τέτοια πράγματα και ούτε είναι μέσα στη φύση του!». Και συμπλήρωσε απονευστικά: «Το είπαμε όμως γιατί τα πράγματα είχαν φτάσει σε μια κατάσταση όπου έχανε πάντα το παιδί και το παιδί τη μάνα και δεν ήξερες πού θα οδηγηθούν τα πράγματα!!

Πού θα μπορούσαν να οδηγηθούν τα πράγματα; Να βαθύνει η εξέγερση, να πάρει ευρύτερο χαρακτήρα, να μπουν σ' αυτή και όλα λαϊκά στρώματα. Τι το καλύτερο, δηλαδή, για ανθρώπους που δηλώνουν επαναστάτες. «Όταν παίρνεται το πράγμα στο απόγειο είπαμε ότι έχουμε ευθύνη να μιλήσουμε», είπε η Παπαρήγα συνεχίζοντας την εξομολόγησή της στον Πρετεντέρη και την Τρέμη. «Αποβλέπαμε στο να ασκήσουμε πίεση για γενικότερους λόγους και όχι για να λύσουμε τις μεταξύ μας διαφορές»!!!

Ομολογούν ανοιχτά ότι ήθελαν να σύρουν και τον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ από τη θέση της ουδετερότητας που κρατούσε στη θέση της ανοιχτής καταγγελίας της εξέγερσης και της στήριξης της καταστολής «ΓΙΑ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ». Ποιοι είναι αυτοί οι γενικότεροι λόγοι, εκτός από την εξασφάλιση της σταθερότητας του συστήματος, της τάξης και της ασφάλειας που απαιτούσε εκείνη τη στιγμή ολόκληρος ο αστικός κόσμος; Η κυβέρνηση με τα ΜΑΤ και τα δικαστήρια, τα ΜΜΕ με τη φασιστική προπαγάνδα, οι ίδιοι με επιπρόσθετες διαδικασίες εσωτερικής καταστολής του κινήματος, όλοι κατά της εξέγερσης.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενεάνι 1 και Εργατική, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκαδότης-Διεύθυντης: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

